

GOTLANDS ARTILLERISTEN

Gotlands Artilleriregemente • A7 Kamratförening

UR INNEHÅLLET

*Kamratföreningens besök
vid Gute Zoo
sidan 6*

*Fältkorum vid Stålhatts
kompani
sidan 10*

*I FN:s tjänst
sidan 12*

*A7-profilen
sidan 18*

*Veteranlunch
sidan 21*

*H.M.K skjutpris
sidan 24*

*A7 Vårmiddag
sidan 30*

*KB/PB:s första vecka
sidan 32*

<i>INNEHÅLL</i>	<i>Sidan</i>	<i>Till Gotlandsartilleristens läsare!</i>
<i>CA 7 har ordet</i>	4	<p>Du har nu sommarupplagan av A 7 Kamrat-förenings tidning i din hand, ett välfyllt nummer med både "färska", "något äldre" och även ett "äldre" innehåll, precis som det ska vara så här i början av semesterperioden. Innehållet denna gång har fått en extra tyngdpunkt på "utlandstjänstgöring" och det är kanske inte så konstigt eftersom A 7 just nu bidrar med tre yrkesofficerare, en reservofficer och ett antal vpl vid FN-uppdrag i Makedonien. Vad deras uppgifter är och hur deras dagar genomförs kan Du läsa om i tre av tidningens artiklar. Med bidrag från GU-kompanierna vid A 7, kamratföreningens aktiviteter, elevframgångar på skolor, en kursrapport och några andra små inslag tycker jag att "nutiden", d v s sista halvåret vid A 7, har blivit väl belyst i detta nummer. Från "äldre tider" en A 7-profil som presenteras av Allan Olofsson, Leo Lövdal och Svenne Alfström i samarbete. Ett samarbete som, tycker jag, kan mana andra att göra på samma sätt med någon annan av "våra gamla profiler". Det är viktigt att våra yngre får lite vetskap om personer som ofta nämns i A 7-sammanhang, samt roligt för våra äldre att läsa om en kamrat eller någon som man utbildats under. - <i>Jag vädjar till er som jag tillskrivit, men även till alla andra som kan berätta om en "A 7-profil", fatta nu pennan och ta fram minnena av någon som Du tycker är värd att sprida lite kunskap omkring.</i> Ett speciellt tack på denna plats till Thomas von Rosen för hans trevliga berättelse med minnen av äldre yrkesmän vid A 7. Han berättar om en av A 7:s gamla kårchefer Bert Carpelan och om två livaktiga fänrikar vid A 7, Gunnar Hodder och Tjocke Linnman, detta samt "A 7-profilen" får utgöra dom "äldre" inslagen i detta nummer. Som vanligt är jag tacksam för synpunkter, uppslag m.m. som kan göra vår tidning ännu bättre. Tidningen har fått ett något förändrat utseende "layout-mässigt". Det beror på att den redigeras i ett nytt dataprogram som underlättar redigeringsarbetet och förenklar bildhanteringen för Gunilla. Med dessa rader slutar jag genom att tillönska alla läsare, artikelförfattare, medarbetare och annonsörer</p> <p style="text-align: center;"><i>En trevlig sommar!</i></p> <p>Gunnar Trennestam Adress: A 7/DSA, 621 86 Visby Fax: 0498-29 57 64 Tfn: 0498-29 52 46 Mobil: 070-55 11 772. PS. Nästa "deadline" är den 13 november, men bidrag mottages med största tacksamhet naturligtvis även innan det datumet, och Du glöm inte bilden till din artikel! DS.</p>
<i>Kamratföreningens besök vid Gute Zoo</i>	6	
<i>Wisborgs kompani</i>	8	
<i>Fältkorum vid Stålhatts kompani</i>	10	
<i>Vad gör kompanichefen bakom dörren till sitt rum?</i>	11	
<i>Att vara kompanichef i FYROM</i>	12	
<i>FN-tjänst - MA 11 - i Makedonien</i>	13	
<i>Vart tar tiden vägen?</i>	16	
<i>Tyskt besök vid A 7</i>	17	
<i>A 7-profilen</i>	18	
<i>A 7 Bäste kamrat</i>	20	
<i>A 7 Veteranlunch</i>	21	
<i>Några blickar i min backspegel</i>	22	
<i>H.M.K skjutpris</i>	24	
<i>Att överleva som instruktör - en berättelse från 0293</i>	25	
<i>Övning på Kvarn</i>	29	
<i>A 7 Vårmiddag</i>	30	
<i>KB/PB:s första vecka</i>	32	
<i>A 7 - ett "hundramiljonersföretag"</i>	33	
<i>Ny A 7:are</i>	34	
<i>Visborgsslätts livgrenadjärklubb bildad</i>	35	
<p>Utkommer 2 gånger/år med ett nummer omkring 06-15 och ett nummer omkring 12-15. Ansvarig utgivare: Olle Bjurström Chefsredaktör: Gunnar Trennestam Annonsredaktör: Björn Wizén Redigering: Gunilla Sjölin Foto: Stefan Melin Tryck: Snabba Tryck, Visby</p>		
<p><u>Omslagsbilden:</u> <i>Befälsutbildning vid A 7 våren 1998 på haubits 77. Drömmen kanske snart blir verklighet!</i> - För nu "surrar ryktet" starkare och starkare att: "Snart blir det grundutbildning på haubits 77B vid Gotlands artilleriregemente". Låt oss alla hoppas att ryktet håller vad det lovar!</p>		

C A 7 HAR ORDET

När jag skriver dessa rader i slutet av vecka 19 så verkar det som om våren är på väg efter en ganska kall och seg eftervinter. Seg kanske en del aktiva också tycker av andra skäl, nämligen de åtgärder vi fått vidta för att bidra till att täppa till Försvarets stora svarta hål. Våra åtgärder har varit två veckors avkortad utbildning samt en slutövning som omvandlades till några dagars utbildningskontroll. Vid GU-bataljonen har man härvid på ett mycket seriöst sätt utvärderat utbildningsresultatet från detta år i relation till ”normalår”, och återigen kan jag konstatera att ett gott resultat nåtts med hänsyn till tillgängliga resurser samt att vi vet vilka brister som finns. Ytterligare sparåtgärder under året är senarelagd inställelse för nästa åldersklass juni- och augustiinträde.

Aktuell verksamhet

Lyckligtvis har vi lyckats rädda de planerade LTA-övningarna i Kristinehamn för 18. och 21. haubitsbataljonerna och redan veckorna 20-21 är Regementsstaben i Kristinehamn och Trängslet för att förbereda sig för samt att genomföra ArtSS fördelningsunderstödsövning.

I förra numret skrev jag en del om minnesvården av Svea Artilleri. De flesta av de traditionsföremål vi erhållit har nu hamnat på plats och det har inneburit en markant försköning i kanslihusets A 7-våning, trapphuset samt mässvåningen. Nedläggningen av A 1 har också inneburit en del annat för A 7 exempelvis ett större deltagande i fastlandsövningar såsom KILEN i Trängslet veckorna 16-17, Pa/Mek på Kvarn samma tid samt FSÖ i Skåne veckorna 18-19. Allt självfallet nyttigt och utvecklande för A 7 officerare. Med stor tillfredsställelse kan vi också glädjas åt att A 7 i år tar hem den 5:e Kungakannen under 90-talet. Av våra fyra duktiga KHST-elever har ”Kaptensaspiranterna” Carp och Malm lyckats kvalificera sig för finalen som skjuts den 14 maj. Mer om detta på annan plats i tidningen. Självfallet skall jag också nämna att A 7 just nu genomför sin första internationella insats som stödjande förband till det Nordiska kompaniet i Makedonien med mj Göran Karlsson som chef. På den internationella fronten så fortsätter självfallet utbytet med kamraterna vid Raseborgs Artilleriregemente i Finland och i mars hade vi Chef med två officerare ur 14. AR i Tyskland som gäster vid A 7.

Framtiden

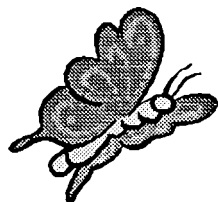
Om framtiden är det som bekant svårt att sja, men vi vet att när Ni läser dessa rader så har Svea Artilleriförening gästat oss under tre dagar i vecka 24 och vi vet att kamratföreningen hållit årsmöte och haft vårutflykt till Alskog Zoo. Jag har också nöjet att välkomna sju nya officerare till regementet i början av juni, Johansson och Högfors från ATS i Östersund och Carlén, Häglund, Ljung, Östling och Fernerud från ArtSS i Kristinehamn. Efter semestern genomför vi Högvakter med pågång 8, 9, 10 och 11 augusti. Sedvanlig kamratföreningsträff vid Slottet lördag den 8. I månadsskiftet september-oktober har A 7 så äran att arrangera Armémästerskap i patrulltävlan som i år också öppnas för lag ur flygvapnet och marinen.

Värnpliktsutbildningen

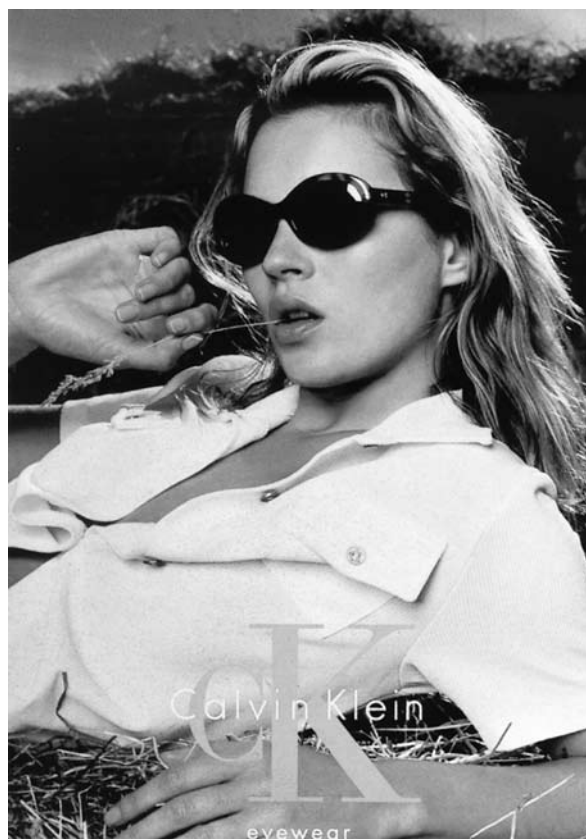
Hur ser det då ut med den framtida värnpliktsutbildningen? - ÖB och många med honom vill ju helst bara utbilda så många som krävs för den tänkta framtida krigsorganisationen, 15-20 000 vpl/år, medan Försvarets ministern ganska tydligt uttalat att han gärna ser att fler vpl utbildas och under kanske kortare tid. Klart är att under de närmaste åren kommer försök att genomföras både med 3 månaders basutbildning och s k anpassningsutbildning (kortare än dagens utbildning) och för A 7 del innebär det att vi 99-00 utbildar en pluton i basutbildning och 00-01 ett 60-tal vpl i anpassningsutbildning som är 1,5 månader kortare än dagens utbildning, dvs 6 månader för G och 8,5 månader för GB och E-vplkategorierna. Den fullständiga utbildningen kan vara upp till 2,5 månader längre än dagens utbildning och kommer självfallet att därmed bli kostsam eftersom ett ökat antal manövrerings- och skjutövningar är kostnadskrävande. Min åsikt är att idén med fullständig utbildning är befängd. Bättre är att ge tillräckligt med resurser (= GKÖ) under en utbildningstid som motsvarar dagens, det har under många år givit tillräckligt bra förband. Den omriktning för Försvarets makten som ÖB önskar torde om några år också innebära flera nerlagda förband och ”Packa fullt” i kvarvarande etablissement.

Och materiel frågan?

Den framtida värnpliktsutbildningen har ju som ett viktigt mål att bibehålla och utveckla kompetensen hos våra officerare, och då bör man naturligtvis utbilda på den modernaste materielen som ger mest kompetens. Artilleriregementscheferna är överens om att det autonoma 77B-systemet torde fördelas på våra fyra artilleriregementen och bli artilleriets "typpjäs" för att därefter ersättas av 77AD och så småningom ett nyutvecklat system, APS 07 exempelvis. I väntan på detta har jag tillskrivit MB om att redan i höst få starta grundutbildning på 77A-systemet på ett kompani. MB har i skrivande stund intet fattat beslut, men jag är optimist!

Trevlig sommar!
Olle Bjurström

GLASÖGONHUSET **SYNSAM**
Innehavare Bo Johansson

☎ 0498-21 18 79
Telefax 0498-27 11 11
Adelskatan 1 VISBY

KAMRATFÖRENINGENS BESÖK VID GUTE ZOO

A 7 Kamratföreningen samlad för "genomgång"

Så var det återigen dax för Kamratföreningen att genomföra en vårutflykt. Söndagen den 24 maj kl 1100 efter årsmötet satte vi oss i bussen som i år tog oss till "Gotlands Zoologiska trädgård" Gute Zoo. Vårsolen lyste men vinden var kylig, vi var 28 vuxna och 4 barn som deltog. Djurparken som är belägen runt gården Guffride i Alskog socken ca fem mil SO Visby ligger i ett mycket naturskönt område precis i utkanten av gravfältet Gålrum som är ett av Gotlands största gravfält. Inom parken finns tydliga tecken på detta med bl a skeppssättningar och rester från bosättningar, genom hela parken sträcker sig en forntida mur som har ställt till med lite problem vid uppförandet av djurparken.

Från början var det inte meningen att det skulle bli någon djurpark berättar Sanna, som är en av tre året-runtanställda i parken. Det hela började när Peter Molin, grundutbildad vid A 7, fick tanken att det kunde vara roligt med en kamel som betade på gården. Kamelen Kajsa anskaffades och sedan kom idén om en djurpark, så Kajsa blev starten på det som idag är Gute Zoo. Peter Molin som är grundare och ägare byggde och uppförde djurparken 1992-93, parken öppnades första gången den 24 maj 1993. Idag fem år senare har parken ca 500 djur fördelade på 50 arter där de största är kameler och de minsta är dvärgsilkesapor, som för övrigt är världens minsta apa. Det senaste tillskottet kom i mitten av maj när det blev en tvillingfödsel hos dvärgsilkesaporna. Den sista djurarten som parken har införskaffat är två stycken maror. Maror är världens största gnagare inom marsvinsfamiljen.

Peters favoritdjur är givetvis kamelerna. Han kan stoltsera med två stycken vita kameler varav den ena är ett föl som föddes den 30 mars i år, och detta innebär att djurparken har två av Sveriges fyra vita kameler.

Djurparken invigdes av landshövding Thorsten Andersson den 16 juni 1995, och det har rests en sten som vittnar om detta samt att Peter Molin är grundare. På ena kanten av denna sten längst ner, kan man läsa texten "Här skall den stå", den som bestämde det var Arne Olsson (Närrevyn). Stenen är huggen av Henna Karlsson, Slite stenhuggeri.

Djurparken har tre åretruntanställda som sköter allt ifrån djurskötsel till renovering och underhåll av parken, under sommaren anställs ytterligare 3-4 sommarjobbare. De åretruntanställda har genomgått djurskötutbildning. Parken är självdrivande med eget hö och halm. Parken strävar efter att bevara utrotningshotade djurarter. Parken som täcker 150.000 m² yta besöks årligen av ca 20.000 besökare under perioden maj-augusti då den är öppen dagligen mellan klockan 1000-1800. Vid vårt besök mötte Peter oss vid entren, hälsade oss varmt välkomna och informerade oss lite om parken. Därefter var det dags för en rundvandring med Peter som guide. De första djuren vi fick bekanta oss med var strutsarna, där hannen tydligen var en riktig tjurskalle som inte var att leka med. Vi blev guidade ca en timma bland djur som getter, oxar, apor, papegojor, kameler, sumpbävvar, zebror bara för att nämna några, man ska inte heller glömma påfågla. Parken är mycket fint arrangerad med närhet till allt och mycket barnvänlig.

Efter rundvandringen var det dags för det helgrillade lammet som stod på menyn för dagen. Vi satte oss i solen och njöt av den goda maten, därefter var det dags för enskilt strövande och fördjupning i djurens underbara värld. Vissa valde dock att sitta kvar och njuta av solen och barnen ville givetvis gå in och kela med angoragetterna.

Så var det dags för hemfärd, samling vid bussen, men före insittningen fick vi se Olle Bjurström stolt visa upp ett strutsägg, som han fått av Peter Molin. Vad som händer med ägget får bli en annan historia.

Vi tackar Peter, Sanna och de andra på djurparken för en mycket trevlig dag och för god mat.

Björn Wizén

Det bör bli en rejäl "toddy" av det här ägget!

Till sist: Det är inte bara kändisar som Lena Philipsson, Måns Herngren och Lasse Åberg som har besökt Gute Zoo, nu har även Gotlands artilleriregementes kamratförening besökt anläggningen.

WISBORGS KOMPANI

Efter fyra år som chef Wisborg kompani lämnade major Göran Karlsson över kompaniet 1 augusti 1997 till undertecknad. På kompaniet vid den tidpunkten fanns en fördelningseldledningspluton samt en pluton om 24 st 15 månaders befälselever halvvägs i sin utbildning. Utbildningsbataljonen, minus en ljudmätpluton kom alla att i mars -98 placeras i 7. FHB. För övrigt med undertecknad som ny chef sedan augusti -97. Som nytillträdd chef kan jag konstatera att jag lägger huvuddelen av tiden på att se framåt, planera, parera och genomföra. Att agera och ta initiativ sker främst under övningar, verkligheten är inte direkt överförbar. Trots alla blickar framåt är det, ett sådant här år lätt att blicka bakåt och minnas många bestående situationer. De nyligen uttryckta fänrikarna, KadS förlängt två veckor uttryckning dock oförändrat 98-04-08, har många av de vid flera tillfällen gjort väldigt bra insatser. Det känns bra att ha lärt känna dem under det gångna halvåret och avsluta med att placera dem vid 7. Övriga minnen är en fullständig BatÖ 1 under vecka 807 med en kontinuerligt stegrande kurva på förbandet. Dessutom är den korta utbildningskontrollen tre dagar i vecka 810 ett bestående minne dels på grund av den i stället för utebliven slutövning, men främst på grund av förmågan till upprepade förflyttningar på stora delar av ön. Därtill grupperingar och skjutningar som väl motsvarar ställda förväntningar och påvisar artilleriets styrka och fördelar i ett tänkt scenario.

I skrivande stund, april -98, har jag på kompaniet en ny pluton befäls elever som bl a placeras vid brigaden. Dessutom startar FOK med sex elever som börjar OHS till hösten. I augusti fullbordas mitt första år och då rycker en halverad mekaniserad eldledningspluton in, Wisborgs kompani är då fullbordat -98. Vad kan hända utbildningsåret 98/99? Högvakten något att se fram emot. AM i patrullfälttävlan och Nordic Peace under hösten. Kanske får Gotland och A 7 en modern haubits att utbilda på, haubits 77 borde bara vara en tidsfråga innan den tillförs våra förband. Ett händelserikt och spännande första år som kompanichef och ändå är det mycket kvar.

Det mest spännande och betydelsefulla var utan tvekan nedkomsten av dotter nummer två i slutet av mars. Tre tjejer hemma är en härligt bra motpol till och avkoppling från arbetet vid A 7.

Strax före påsk samlades 21. kompaniets befäl för att se över verksamheten kommande utbildningsår. Utanför Ragnvaldsstugan "plockades bollarna" ner för att sedan fokuseras. Eller var det ägg som for i luften.....

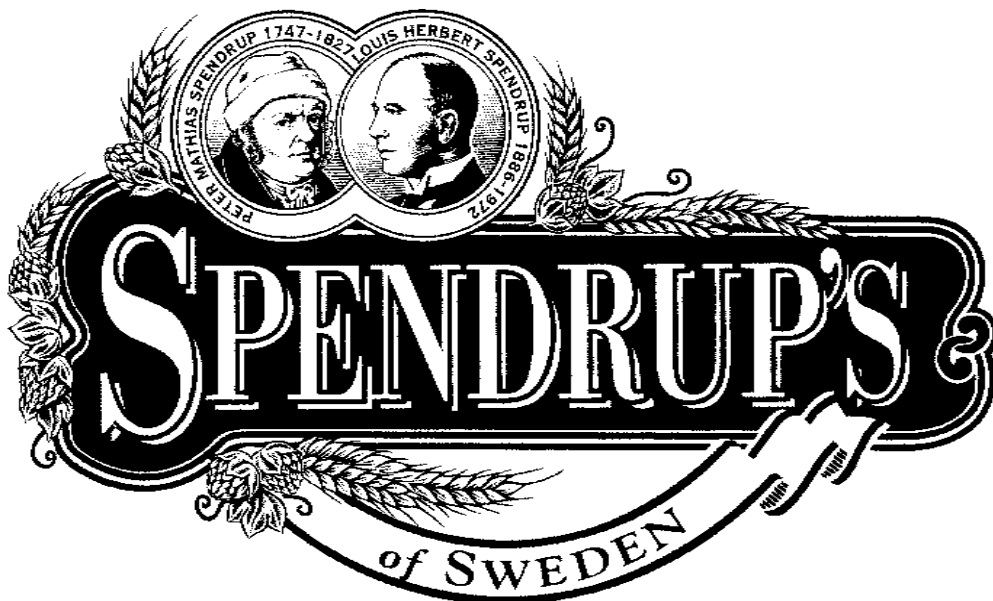

Fk Bendt, med pil i handen, koncentrerar sig, och får koncentrationsstöd av övriga. Målet denna gång är en dubbel för att kunna påbörja nedräkning

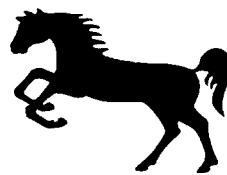
Tävling: Vad säger kn Strömberg (till vänster på bilden) efter att ha sett fk Bendt kastat två pilar.
Skicka ditt svar, senast 98-07-31, till "Adj 21. komp" och vinn en tröja

*Fredrik Thurell
C Wisborgs komp*

FÄLTKOMRUM VID STÅLHATTS KOMPANI

Den 19 december var det dags för soldaterna vid Stålhattskompani att få besöka sina rötter vid den gamla redutten samt att möta regementspräst Bengt Sturevik som skulle förrätta fältkorum.

Bengt Sturevik hade lovat att komma med någon form av musik trots att han hade mycket att stå i, skolavslutningar med mera.

Tidigt på morgonen gjorde kompaniet uppsittning i bussar på kaserngården och Bengt Sturevik med musikstöd anslöt med egen bil för att direkt kunna fortsätta till andra aktiviteter.

Framme vid redutten gjordes avsittning och vi marscherade in och ställde upp i öppen fyrkant. Inramningen var mycket stämningsfull: marschaller, kompanistandar fört av kompaniassistenten samt en elorgel som skulle stödja psalmsången och inte minst våran Stålhattstavla målad av Erik Olsson som ger en bild av hur det kan ha sett ut en gång i tiden. Morgonen var vindstilla, kall (-5 grader), molnfri och vi kunde följa soluppgången d v s en riktig höjdare.

Koromet inledde Bengt Sturevik, iklädd m/90, med att säga några väl valda ord. Därefter sjöng vi några kända julpsalmer ackompanjerade av orgel, mycket stämningsfullt.

Efter koromet ledde kompanichefen en rundvandring och berättade historien om den gamla redutten. Du kan väl historien?

Därefter serverades varm glögg och lussebullar vilket övervakades med stränga vaksamma ögon av våran adjutant Lasse Andersson. Medan vi intog förtäringen kunde vi allihop njuta av kanske den vackraste morgonen den här vintern.

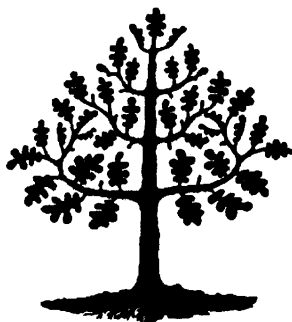
Jag hade också denna morgon möjlighet att visa Bengt Sturevik ett schatull från A 1 tillhörande 21. fördelningshaubitsbataljonen, som numera finns på A 7, vilket rönste stort intresse från våran regementspräst. Därefter gjordes uppsittning och färden gick mot kasern Graip där ombyte till fyskläder skedde och sedan kompanifys i form av löpning ledd av kompanichefen.

Att döma av kommentarerna från soldaterna, var denna morgon mycket uppskattad.

Jag kommer nu att lämna kompanichefsskapet efter två mycket lärorika och intressanta år och önskar nytillträde chefen Fredrik Roswall *LYCKA TILL!!*

*Major Mats Eriksson
Avgående Chef Stålhatts kompani*

VAD GÖR KOMPANICHEFEN **BAKOM DÖRREN TILL SITT RUM?**

Det var en fråga jag ställde mig för några år sedan. Nu sitter jag själv bakom den där dörren och har med detta fått svar på den frågan. Som du vet så för varje fråga du fått svar på så har du tio nya. Denna tes stämmer naturligtvis alldeles förträffligt. För ett år sedan kom jag hem från FHS (Försvarshögskolan) som nyutnämnd major. Då hade jag förmånen att bli chef för Carlswärds kompani. Där råder det god ordning på materiel och annat mycket tack vare adjutanten, eller som soldaten sa, ”den riktige chefen”.

Att utbilda ett kompani soldater är som du vet ett lagarbete bestående av ett antal goda personliga insatser och i viss mån uppoffringar. Det är inget nytt under solen. Dock så har det under året varit ovanligt stökigt från centralt (läs politiskt) håll, vilket inte precis har underlättat eller gjort det extra muntert i den dagliga gärningen. Det är svårt att säga till soldaten att han bara skall bli ”ganska” bra under sin värnpliktstid. Under det gångna året bidrog vi med struken slutövning för att hjälpa ÖB spara pengar.

Efter denna inledning vill jag passa på att tacka alla som varit inblandade i arbetet med att utbilda soldaterna på Carlswärds kompani till ett dugligt tillskott i krigsorganisationen, eller om du vill ”bevara-freden-arbetet”. Om du gläntar på dörren till mitt rum så är det första du ser, fränsett kompanistandaret, en dator. Datorer är det populäraste samtalsämnet för många. Allt arbete blir så oändligt mycket enklare med en dator. Du kan budgetera, beräkna arbetstid, skriva övningsplaner, skicka mail, ja du kan till och med spela spel på den. Det vill säga efter du loggat in och om du minns ditt password. I mitt fall skall datorn dessutom värma upp en stund, då dricker jag kaffe. Det är bra med dator, då blir det så mycket tid över till annat, som t ex att följa utbildningen av soldaterna. Låter jag negativ? Ja kanske lite men det är på det viset att den som inte lär sig hantera dator kommer att stå ganska ensam om något år. Det är bara att lära sig helt enkelt. Tro det eller ej men några övningsplaner har jag lyckats få fram ur ”burken”. Förutom datorn så är det en del post samt ett och annat möte som tar tid i anspråk.

Utanför dörren? (Nej hu, där finns det ju trupp!) Skämt åsido, utanför dörren skulle jag vilja gå lite oftare och jag hoppas att det blir så kommande utbildningsår. Det är, mig veterligen, fortfarande så att oavsett teknik så är människan den viktigaste resursen. På kompaniet hade vi ett lysande exempel på detta i form av en pjäsman. Det känns helt rätt att nämna honom bl a därför att utbildningsledaren blev så imponerad av soldaten att han blev tilldelad tårta för sitt arbete. Det viktigaste med pjäsman 551 Davidsson var hans energi och arbetsglädje. Soldater som han gör att yrkesvalet officer känns helt rätt och det stärker i alla fall mig i tron att en eventuell angripare skulle få ”däng” i en tvekamp. Självklart finns det händelser som är mindre angenäma under ett år. En sådan skulle kunna förkortas KSP m/58. För inblandade behövs ingen förklaring och för övriga blir det ingen.

Avslutningsvis vill jag säga att det är roligt att vara krokodil nästan hela tiden. Jag ser fram emot nästa år trots att jag redan nu kan skymta svårigheter att själv få prioritera vart jag vill lägga huvuddelen av min tid.

Vi ses på Carlswärds kompani
Roland Strömbeck

ATT VARA KOMPANICHEF I FYROM

Sju "tung" män

Har nu varit här nere i FYROM sedan 23 mars och stortrivs. Att vara kompanichef för det skandinaviska kompaniet med en dansk-, svensk- och norsk pluton är nog det intressantaste jobb man någon kan få.

Tro nu inte att det är guld och gröna skogar här nere, det har faktiskt varit ett hårt och varierande arbete, det finns hur mycket som helst att göra och upp till en själv hur mycket man vill lägga ner.

Campen var i ett ganska dåligt skick när jag kom ner så jag kom direkt med ett tiotal punkter som skulle rättas till och vara klart före 30 april.

Givetvis så blev det en del mothugg och vissa ansåg att det skulle bli omöjligt att klara detta på FN-systemet, men jag gav mig inte och den 25 april var vi färdiga trots FN-systemet, allt går om man vill.

Det största arbetet var att städa i alla utrymmen, de flesta har inte varit städade sen missionen startade. Alla i kompaniet har helhjärtat ställt upp och förhoppningsvis har vi fått in en vikänsla inom kompaniet som inte funnits förut.

Får jag säga det själv så har vi den finaste campen i hela UNPREDEP, nu återstår det bara att vattnet i utepoolen skall bli varmt och invänta sommaren.

Min största farhåga var att samarbetet med finnarna i bataljonen skulle vara svårt, men till min stora glädje är samarbetet mycket gott, vi får det vi begär och är inte nedprioriterade i förhållande till det finska kompaniet.

Det största problemet är maten som är dåligt förpackad, kött som varit upptinat och sedan nedfruset igen, grönsaker som är ruttna när vi får dom m m, äntligen har hela UNPREDEP fått upp

ögonen för det här problemet så vi hoppas på en lösning inom snar framtid, det är ju inte kostnadseffektivt att slänga ca 40 % av maten.

Operationsmässigt så går vi med skyddsväst och hjälm när vi är inom 1 km från UN-patrolline och kommer att ha det så länge makedonska armén är grupperad i närheten av våra observationsposter.

Smugglingsverksamheten är koncentrerad inom den svenska plutonens område och uppe bland bergen vid norrmännen är det ständigt verksamhet från både serbisk och makedonsk sida. Detta på grund av att man inte är överens om var gränsen går. Det händer ofta att serbierna har check-point på FYROM sida.

Det pågår ständigt samtal angående var gränsen skall gå och det är just i norrmännens område den största konflikten är.

Oroligheterna i Kosovo märker vi inte så mycket av mer än de nyheter vi får via UNPREDEP, de mesta oroligheterna där sker i västra delen av Kosovo och vid gränsen mellan Albanien och Kosovo. Men många här nere säger att det är en stubin som är tänd så vi får se vad som händer.

Vi tränar close-defence och reinforcement samt flyktmottagande regelbundet så vi är beredda om oroligheterna kommer att eskalera.

Som sagt det är en fin och intressant mission och jag hoppas att fler A 7:are kommer att söka hit.

Göran Karlsson

Major

*OFFICER IN COMMAND
SCANDCOY*

FN-TJÄNST - MA 11 - I MAKEDONIEN

Sedan den 26 januari är vi på plats i Makedonien eller **Former Yugoslavian Republik of Macedonia (FYROM)** som landet heter i FN-språk. Vi det är plutonchefen *kn Torbjörn Holmberg*, hans stf *fk Sverker Adolfsson*. Undertecknad kvartermästare, vpl: *Hampus Wetterlund, Dennis Broberg* och *Martin Johansson* från A 7. De vpl gjorde GU 96/97. Sedan 03-23 är även kompanichefen *mj Göran Karlsson* med oss.

Göran har ju i tidigare nummer berättat en del om den här missionen så någon detalj kanske kommer att upprepas men läsaren har kanske tagit sig friheten att inte lägga allt på minnet.

Vi börjar med historia

År 359 f.Kr blev Makedoniens kung Filip II kung över Grekland. Hans son Alexander den store tog senare över och utökade Makedonien till ett världsrrike, 325 f.Kr dör Alexander och

Fem gutar

två år senare så faller riektt samman. Makedonien blir då en romersk provins. Slaverna kom på 500-talet och på 800-talet blev det bulgariskt. Makedonien var serbiskt fram till 1371 då turkarna tog makten och hade det till slutet av 1800-talet. En massa krig utkämpades i området och efter Balkankriget 1912-13 så delades landet mellan greker, bulgarer och serber. Efter första världskriget blir det en del av det som senare kom att kallas Jugoslavien. Under andra världskriget härskar Italien och Bulgarien över landet, men vid freden så återställdes de gränser som gällde efter första världskriget. Tito tog makten och i Makedonien blir en delrepublik i Jugoslavien. Vid sönderfallet 1991 så folkomröstade man och kom fram till att man skulle vara en självständig stat. President Gligorov var orolig att Bosnienkriget skulle sprida sig och ansökte om en fredsbevarande FN-styrka. Svaret blev ja och därmed skrevs historia. För första gången var FN på plats innan det var krig. Man kunde alltså bedriva peacekeeping från början. Styrkan hade i början samma namn som den i Bosnien, **United Nations Protection Forces (UNPROFOR)**, men numera så heter vi **United Nations Preventive Deployment Forces (UNPREDEP)**. Den första styrkan med svenskar anlände -93 och då fanns det bl a Lv 2:are med på plan *lt Christer Wahl* och *kn Alf Jakobsson*. Sedan dess har bl a *majorerna Urban Eskelund* och *Nils-Folke Eriksson* tjänstgjort härnere.

Lite allmänna intryck

När vi kom hit så var det och är ännu beslut om nedläggning av missionen, det trodde vi då, men eftersom det inte har gått lika bra för Kosovoalbanerna som också har folkomröstat om självständighet så tror vi mer på en utökning än en nedläggning. Vad det blir får vi se i sommar när man har bestämt sig i FN:s säkerhetsråd. Vår utrikesminister är för FN fortsättning, vilket hon meddelade när hon besökte oss 05-07, och idag pekar allt i den riktningen. Det finns planer på att utöka till kompanistorlek från varje Nordiskt land, vilket innebär en fördubbling av bataljonen.

Detta skulle kunna innebära att vi ”roterar” hem 08-27 och kan då påbörja en återanpassning till ett normalt liv. Det är exempelvis nödvändigt att lära sig köra i trafiken på svenskt vis, det går inte att som här, följa med i en trafikrytm som vida överstiger vad skyltarna säger, och att vissa skyltar behöver man inte bry sig om. Det är vanligare att folk kör mot rött ljus än att gå mot rött.

Apropå besök så kommer troligen även Försvarsministern hit i juni. Det är en tendens till ökning av besöksfrekvensen när vädret blir fint. Något som liknar hemförhållandena. Vi ser fram emot att CA 7 kommer hit om någon vecka. När detta är tryckt så har det redan ägt rum.

Vi är i Europas näst fattigaste land, bara Albanien är fattigare. Då kan man undra varför FN inte köper t ex livsmedel här på plats. Kvaliteten och priserna är bra. Ibland så undrar man: Är det verkligen näst fattigast? Här i huvudstaden så ser man verkligen kontraster. Zigenare som praktiskt taget bor på soptippen och återvinner det mesta, andra som kör i nya bilar som man direkt kan se att det är ingen medelinkomsttagare som åker där. Soptipp - det finns tre stycken, den ena till vänster om vägen och den

andra till höger, och den tredje och värsta, finns det ett vattendrag så skall skräpet dit. Landet får ekonomisk hjälp från flera håll och dessutom även materiell hjälp till sin armé, bl a så har man fått 12 btr nyligen från gamla Sovjetstater. Armén som kallade till repövning i februari - den pågår ännu. Den är naturligtvis mobiliserad och är grupperad längs gränsen till Kosovo. Armén är dåligt utrustad och har en stridsteknik som bör utvecklas, men det kommer nog för flera länder ska ställa upp och utbilda bl a USA som har sagt att man stannar här oavsett om det blir i FN-regi eller ej.

Man ska samöva med Grekland. Det blir nog lite trögt för man är inte överens om så mycket. Grekerna anser ju att Makedonien är en provins i Norra Grekland och namnet hör hemma där och att FYROM har stulit historien från det grekiska Makedonien. Vissa överenskommelser har också gjorts med Albanien ang smuggling. Problemen länderna emellan.

Albaner är annars inte så väl behandlade, den c:a 40 % stora minoriteten behandlas som en andra klassens medborgare och kan t ex inte bli officerare. Dessa vill dock ha mer att säga till om och det har tagit sig uttryck i att borgmästaren i Gostivar, en stad med albaner, han hissade den albanska flaggan på rådhuset och i samband med detta så blev det ett våldsamt upplopp med tre döda och flera skadade. Han dömdes till 13,5 års fängelse som senare efter lite påtryckning från FN har sänkts till sju år. Upploppet var ifjol somras men domen blev klar nu under våren.

I den norska plutonens område ligger en liten by, Malina Mala, vilket betyder "Lilla Hallonet". Det är den fattigaste by som jag har sett. Jag var där på besök och gav skolan några reklamräknare och linjaler från SWEDINT, vilket mottogs med stor tacksamhet. Barnen har två skolböcker var. Lärarna veckopendlar och bor på ett litet logement. TV finns dock på lärarrummet och det finns ytterligare en i byn. Byborna är rädda för serberna som då och då går över gränsen och trakasserar dom.

Organisation

Kompaniet som heter SCANDCOY innehåller 102 pfacekeepers från de tre nordiska länderna Sverige, Norge och Danmark. Länderna har satt upp var sin skyttepluton och så har vi en Högkvarters och logistikpluton (HQ/LOGPLUT) med peace-keepers från alla länder.

HQ/logplut innehåller en operationsgrupp som tar emot och vidarebefordrar alla meddelanden som kommer in, en administrationsgrupp som har hand om personal och administrativa göromål samt en kvartermästarsektion som innehåller tre kvartermästare en från varje land, ett antal kvartermästarassistenter, tre kockar samt en liten transportenhet och en medicgrupp med två sjuksköterskor en manlig och en kvinnlig.

Vi tillhör den finska bataljonen som förutom SCANDCOY består av ett finskt skyttekompani (FINCOY), ett finskt HQ/LOGKOMPANI som understödjer kompanierna och bataljonsstaben.

Uppgiften

Uppgiften består av att observera och rapportera allt som händer längs UN-patrollinje i vårt område som kan underminera förtroendet och stabiliteten i Makedonien eller hota mot dess territorium.

Hur vi löser uppgiften

Genom att bemanna två observationsposter (OP) samt en patrullbas i prioriterade områden. Därifrån observerar vi ifrån observationstorn och genom fot-, bil- och bandvagnspatruller samt från tillfälliga observationsposter (OPT). Vi har 2/OPT/dag/pluton. Patrullbasen ligger ca 20 km ifrån Skopje vid sjön Ohrid och bemannas av den danska plutonen.

De får operationsorder direkt från bataljonschefen och lyder under oss vad gällande logistik och administrativt under oss.

Har i skrivande stund gjort halva tiden och inrättat oss ordentligt med gotlandsbilder på väggarna, gotlands-karta vid sidan av Makedonienkartan och givetvis finns regementets standar på plats. Gotlands Allehanda och en del annat smått och gott får vi ner via Lt B-O Pettersson och det känns väldigt bra att få sånt när man är en bit hemifrån. *Stort tack för all hjälp B-O.* Vi är tre kvartermästare, en från varje nation. I början så var det väldigt knepigt för att det var uppdelat med olika ansvarsområden och utanför sitt eget had man ingenting att göra. Den norske QM: kunnig kapten med en gammal ledarskapsstil och bestämda åsikter. Han är chef. Den danske: ung sergeant som är QM i Danmark, jobbar bra och är självständig, löser sina uppgifter och får beröm av Göran och mig. Jag: kapten med bestämda åsikter och stf chef. Kan detta fungera? Plutonerna skulle vända sig till någon av oss beroende på vad man ville ha. Om det rör papper och pennor så var det ett problem för Administration Office och rörde det kartor så var det ett operativt problem. Det var verkligen en främmande situation och svår att köpa. Så det fick bli ändring och nu går det bra och plutonerna behöver bara tala med någon av oss så får dom hjälp med vad det nu är, om i kontanter kvartermästaren är på bra humör förstås.

Som svensk QM har jag hand om resor och pengar för alla svenskar i missionen, vi har vissa möjligheter att göra lokala inköp och det ligger huvudsakligen på livsmedelssidan. Vi har nämligen haft stora problem med kvaliteten från leverantören, men det är på väg att bli bättre för deras kontrakt skall förnyas mot hösten, kanske kommer det då att införas någon form av kravspec, vilket helt saknas idag.

Varje månad så omsätter vi ca en kvarts miljon svenska kronor och det är lite ovanligt att ha den summan på ämbetsrummet. Huvuddelen av omsättningen ligger på löner och resor. Norge har för detta ändamål en major och en kapten på plats härnere. Kostnadseffektivt? Både Norge och Danmark anlitar resebyrå i sitt hemland medan vi har en lokal sådan, med bra service, till ett avsevärt lägre pris. Men vi svenskar måste tänka ekonomiskt vilket bl a syns på lönerna. En norsk menig har mer än en svensk kapten. HQ/LOG-kompaniet är grupperat i andra änden av huvudstaden Skopje, drygt tre mil enkel resa med bil, består av finländare som ibörjan ofta sa: sorry we're closing the mission, när de inte hade vad man behövde. Det har inte hörst sedan mars månad. Nu köps det in grejor igen och vi har ett mycket bra klimat mellan nationerna.

Slutligen kan jag rekommendera denna typ av tjänstgöring. Samverkan med folk från flera länder. Inte bara nordiska, man får öva upp sina språkkunskaper och i vissa fall även ritkunskaper, det finns gott om make-donier som inte pratar något annat än sitt eget språk. Det är däremot ingenting för någon krigsromantiker men dessa finns väl inte i våra led.

*Hälsn. Captain Mats Runander
ASQM
SCANDCOY*

Vill Du hyra ut i sommar?

**Lämna då hus, lägenhet,
rum eller stuga till oss,
så hjälper vi dig.**

Gotlands Turistcenter

**Färjeleden 3
621 57 Visby**

Tel: 0498-24 85 00

**Din bostad är
attraktiv.**

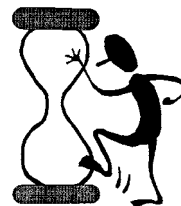
Vill du veta vad du får om du säljer din bostadsrätt? Efter överlämnande av lån och betalad vinstskatt. Ring vårt kontor och beställ en nettokalkyl!

Fastighetsbyrå

Österväg 12, Visby. Tel: 21 80 40

VART TAR TIDEN VÄGEN?

Vi har nu varit härnere i ganska precis tre månader, det känns som om vi kom hit i förra veckan. Veckorna som genomfördes på Swedint ter sig som mycket avlägsna och orosmomenten som där uppstod har raderats bort. Nu är vi på plats! Jag skall på ett enkelt sätt försöka att återge vad det är som vi gör härnere och hur en arbetsvecka kan se ut.

Syftet att vi finns här är att försöka och lugna ner orosmoment som kan uppstå i samband med gränstvister emellan Makedonier och Serber längs den så kallade UN patrol line. Den är ca 30 km lång och löper från den Norska plutonen vid Kudra Fura och ner till den Finska plutonen vid Jazinee. Det är inte helt klart vart gränsen skall gå mellan dessa två länder och ibland sker det gräns-överträdelser ifrån båda sidor. Vi följer i stort sätt den linje som Makedonierna har som sin gräns och träffar ibland på patruller som är ute. Vi skall under en veckas tid avverka denna sträcka med fot-patrullering i ett naturskönt Makedonien, som det ser ut just nu när allt har slagit ut så är det inte lätt att hitta alla gånger. Det är som att vandra i en djungel där det finns al-lehanda trevliga och otrevliga djur. Under samtliga patruller så har vi alltid en sjukvårdare med utifall att det skulle inträffa något oförutsett. Det går både upp och ner och för det mesta så känns det som om det är uppför! Man får en bra fysik om man följer med på ett par patruller i veckan. Plutonen följer ett planerings-schema som är indelat i sexveckorsperioder, under två veckor så är det en grupp som ansvarar för allt som sker uppe på OP't och då genomför den andra gruppen något som kallas för Plutons patrol under två veckor. Den tredje gruppen är då Guard en av veckorna och går sedan över till att bli Coy patrolgrp. Allt detta delas nu med den Norska kontingenten så att Guard och Coy patrol blir lika. När de går Guard så är det nere på Camp Valhall där mj Göran Karlsson är chef, samtidigt så finns alltid Coy patrol gruppen där som en reserv som snabbt kan sättas in inom hela vårt område. Coy grp genomför även de patrulleringar i bergen. När jag skriver veckoprogram så försöker jag att fördela arbetsuppgifterna över hela plutonen, speciellt viktigt nu när det är så varmt ute så att man inte kör slut på dem. Vi kan även bli beordrade att upprätta Natt op't för att övervaka ev smuggling som förekommer i stor skala, det är mest cigaretter som bärs över gränsen och det sker helt öppet utan

att civilpolisen ingriper. Det enda som vi gör är att rapportera. Det finns inget som heter arbets-tidsreglering här utan det får jag försöka att kompensera med en ledig dag om det ges tillfälle så att man sparar grupperna. Vi kan röra oss fritt i hela Makedonien och det ger tillfälle till att se en helt ny kultur, man blir betänksam på hur bra vi har det hemma i Norden, och ändå så klagas det ibland! Under den perioden som vi varit här så har vi skött detta arbete mycket bra enligt högre chefs utsago. Vi Svenskar och Norrmän har ett bra ryckte som är väl värt att vård, detta sedan missionens start för fem år sedan. Efter halva tiden så är det nu dax för medaljparad, detta kommer att äga rum nu den 23/5. Då är det vi och Danskarna som tar ledigt och Norrmännen får ta över alla sysslor under två dagar. Det fina med en utlandsmission är att man får träffa folk ifrån hela världen och utbyta tankar och funderingar, och allt sker givetvis på engelska svar man knagglig tidigare så har det utan tvekan blivit bättre på den fronten. Inom hela Scandcoy är det 104 man som ser till att allt fungerar som skall, en utav oss är en kvinna. Carina ser till att vi mår bra och sköter hälsan som vi skall. Vi försöker med medicinsk hjälp utföra humanitära insatser när vi kan och där det behövs vilket är väldigt uppskattat bland lokalbefolkningen. Med dessa ord tror jag att ni har fått en insikt i hur vi jobbar och löser våra uppgifter, det har varit en fin tid hitintills och jag hoppas att det kommer att förbli lungt i området till mandatet löper ut den 31/8.

Med förhoppning om en fin sommar därhemma!

Med vänlig hälsning

Capt Torbjörn Holmberg

med 25 man ifrån norr till söder

TYSKT BESÖK VID A 7

Den 17 - 19 mars gästades A 7 av chefen för det 14. artilleriregementet, Eggesin i Tyskland. Det var överste Friedrich-Werner Harnack som dessutom hade med sig två följebefäl, överstelöjtnant A-C Emhardt och kapten Jürgen Gaugel.

Överste Olle Bjurström, major Anders Jolby och kapten Torbjörn Holmberg hade hösten -97 inlett detta utbyte med ett besök i Tyskland.

Första dagen fick de tyska artilleristerna möjlighet att bekanta sig med den materiel vi har på A 7. Det var kapten Thomas Bjuresten som tillsammans med KB "eftersteg" hade förberett en matrielvisning i och kring Arthallen. En förevisning som uppskattades mycket av gästerna, icke minst överste Harnack, som bl a fick "provsitta" haub 77.

Överste Harnack som riktare på en haub 77

Den andra dagen hade C A 7 en inledande genomgång i regementssalen, innan sedan Anders Jolby startade upp **Gotland Tour**. En rundtur på Gotland där Tingstäde fästning besöktes under förmiddagen. Lunch intogs på KA 3 tillsammans med CMKG och C KA 3. Under eftermiddagen besöktes bl a Albatrossmuseet i Östergarn och blommor lades vid minnesstenen intill Östergarns kyrka. Under kvällen genomfördes ett skjutpass i anslutning till jaktstugan, Blåhäll, under kapten Stefan Ekmans ledning. Skjutresultaten var minst sagt skiftande..... Dagen avslutades med "förbrödning" i jaktstugan.

Den sista dagen av besöket överlämnade chefen A 7 regementets bordsstandar till överste Harnack och som avslutning på besöket, fick de tyska gästerna en guidad tur i Visby under Lars Nohlgrens ledning (på tyska). Med detta uppskattade svarsbesök är grunden lagd för ett fortsatt årligt utbyte.

Mj Åke Nordenhall

 INTERSPORT[®]
Shops for Winners

A 7-PROFILEN

Avskedssalut sköts för Kalle med en 4140 av en "tung" service (Gunnar T och Sylve N)

Att ge en rättvisande bild av detta nummers profil, som är Kalle Lindström torde vara svårt. För att få en så mångsidig belysning av vännen Kalle som möjligt, beslöt vi - några pensionärskollegor, att varje man skulle bidra med en historia eller anekdot, som tangerade sanningen så nära som möjligt. Anledningen till att vi A 7 RYA och SPB-are träffats vid den här tiden är att vi startat "Gotland runt på tre år" innebärande vandring andra mån-dagen varje månad. Kalle, som gammal idrottsman, är ej helt återställd efter en volleybollmatch och kan ej vara med på vandringarna men kommer förhoppningsvis med under resans gång.

Kalle som kom till A 7 1957 var huvuddelen av sin tjänstgöringstid på trupp som instruktör, plutonchef, stf kompanichef och kompanichef. Många av våra yngre officerare upplevde en trygghet att ha Kalle på kompaniet som rådgivare och erfaren trupp-utbildare. Kunde han dessutom muntra upp vardagsarbetet med ett "practical joke" så var det alltid trivsamt att jobba med Kalle.

Svenne minns Kalle, när han hade honom som plutonchef. Det var i deras "gröna ungdom" på trupp. De hade fått en sambandspluton att utbilda. Ingen av dem hade tidigare jobbat med sambandstjänst. Trots detta så gick det bra. En av dem hade truppen på förmiddagen, medan den andre "läste in" eftermiddagens sambandsövning, sedan bytte de om. Kalle var lättsam att jobba tillsammans med. Svenne minns speciellt en episod. Han hade genomfört ett teoriprof i sambandstjänst med plutonen. När Svenne rättade proven kom han till ett svårtolkat svar (svammelsvar). Han frågade Kalle: "Vad skall jag ge för betyg?" Kalle frågade snabbt "Vem är det som formulerat svaret?" "412 Karlsson" svarade Svenne, varpå Kalle snabbt be-stämde "underkänd". 412 Karlsson var inte Kalles favorit. Det var inte svaret som sådant, som var avgörande, utan vem som formulerat svaret. Efter en stund kom dock Kalle tillbaka och sade "Vi får nog ge Karlsson godkänt ändå, han har ju ändå svarat något så när rätt". Så blev det, Kalle var snäll, och Karlsson blev godkänd. Typiskt Kalle.

Många aktiva minns säkert när Kalle under mitten av 80-talet tjänstgjorde som ställföreträdande kompanichef på Carlswärds kompani. Värnpliktiga då var bland andra, två nu reservkaptenen, som vid ett tillfälle tagit upp liftare (tjejer) i kronans fordon

och av kompanichefen ålagts kompaniförbud under helgen. Kalle som fyllt år samma vecka (16 februari) avsåg att bjuda befälet på semlor på fredagen. Merparten av befälet var emellertid lediga och Kalle stod med tio semlor över. Goda råd var dyra. De värnpliktiga med kompaniförbud bjöds in på kaffe och semla. Gissa om ställföreträdande kompanichefen blev populär. "De var ju synd om sorkarna som skulle vara kvar yvar helgi" motiverade sig Kalle på måndagen till den upprörda kompani-chefen.

Kalle som var en spjuver kunde konsten att få andra att göra de "hyss" som han var med att hitta på. Detta oftast till förtret för andra, som inte hade den förmågan.

Några episoder från Uppsalatiden

Kalle gick som många andra Försvarets Läroverk i Uppsala. Från den tiden finns givetvis en del historier. De är dock inte allvarligare än att de än i dag tåls att berättas, som t ex då...

Det var tre A 7-are som hyrde ett rum (på andra våningen) i ett hus alldeles norr om Uppsala. En av dem hade sin flickvän norr om Stockholm. När skolan var slut på lördagarna (det var även lektioner på lördagar) så brukade han köra dit. Det här var på vintern 1962 och för dagen snöstorm. På kvällen när de två andra hade lagt sig så slog det på fönstret. Vad är det, som slår så konstigt på fönstret? "Det är en gren" sa Kalle. sov istället! Oljudet fortsatte. Ute rådde nu full snöstorm. Det måste vara nån där utanför! "Bry dig inte". Men då bankandet blev allt intensivare tittade de så småningom ut. Döm om deras förvåning när de fick se anledningen till det hela. Nedanför stod deras rumskamrat frusen och med brunnskroken i högsta hugg. Då var det en som blev förlägen, men hade trots allt en förklaring till det hela.

En annan episod var vid en fältövning vid AUS 1963-64

Eleverna hade till uppgift att rekognosera en bpl. Kalle fick redovisa dagens sista uppgift. Detta hade han inte räknat med. Han hade tidigare redovisat en deluppgift och trodde därför att det skulle räcka för honom. Efterhand som de olika enheterna redovisades blev avstånden emellan enheterna allt mindre och mindre och några reglementerade avstånd var det snart inte tal om. Vi andra undrade hur skall det här sluta. Men Kalle hade förmågan

att för det mesta slingra sig ur greppet på något sätt... Kalle blev allt mer utförlig i sin redovisning. Vi andra undrade varför, men snart fick vi svaret. Tiden till hemfärden började bli knapp. Ganska snart avbröts också redovisningen. Än en gång hade Kalles slughet segrat. Tilläggas kan, att när Kalle avtackades från trupp fick han som avskedsgåva ett rävskind.

De som nedtecknat dessa rader är vännerna Leo, Svenne och Allan.

Ps. De övriga vandrarnas historier lämpar sig ej för tryck i A 7 kamrattidning. Ds

VÄLKOMNA TILL OSS PÅ Q 8

BENSIN—DIESEL

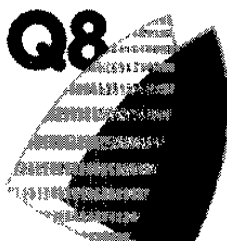
HYRBILAR—HYRSLÄP

ÄVEN ENVÄGSSYSTEM

VERKSTADSARBETEN

DÄCK

**VÄL MÖTT ÖNSKAR
BOSSE & PER
MED PERSONAL**

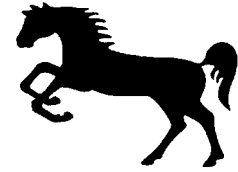

Ett gammalt lass A 7:are

... **Mitt** **ICA**
mitt på Gotland

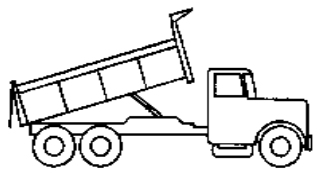

A 7 BÄSTE KAMRAT

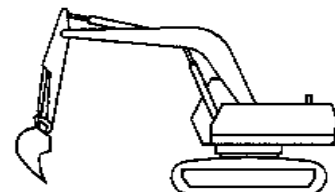

A 7 Bäste kamrat 1997/98 blev Johan Andersson, Stålhatts kompani. Johan Andersson är från Oskarshamn.

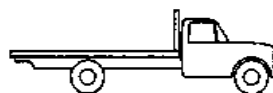
Motivering: Johan är en mycket aktiv engagerad person som arbetar flitigt, han tar såväl lätta som tunga arbetsuppgifter med jämnmod. Han är dessutom en positiv och initiativrik person vilket skapar en vi-känsla hos omgivningen. Han har visat god samarbetsförmåga med såväl befäl som kamrater. Visar stort ansvar

Allt i branschen!

Tillhandahåller
grus och
sorterad matjord

Utför
grävmaskins-
arbeten

Granvägen 7 620 34 Lärbro
0498-22 54 31 och 22 56 31

A 7 VETERANLUNCH

Som vanligt trångt i MKG-mässens matsal när A 7 krigsmän spisar "soldatmat". I förgrunden ser vi bekanta ansikten såsom Åke Dansell, Leo Lövdahl och Mats Bergvall

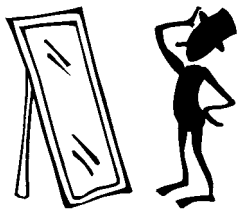
Det var som vanligt mycket bra anslutning till veteranlunchen, ca 50 medlemmar hade hörsammat inbjudan och fick som vanligt njuta av ärtor, pannkaka och varm punsch. Efter lunchen under kaffe gavs information om verksamheten vid vårt regemente och som vanligt ventilerades många gamla och nyare minnen. Kul att detta inslag i A 7 Kamratförenings verksamhet lockar till sig så många medlemmar och speciellt kul är det att nu börjar många av dom som ännu tjänstgör vid regementet delta vid veteranluncherna. Hoppas att den trenden håller i sig.

Redaktören

RÄTT PRIS PÅ KVALITETSVITVAROR

STORMARKNAD **HOME**
LOP **ettersson**

Måndag-fredag 9-18, Lördag 10-13
Skarphällgatan 11, Tel: 27 90 60

Några blickar i min backspegel!

Bert Carpelan var vår kårchef 1943-1945. Han övertog A 7, liksom tydligen även senare A 1, ett lätt vildvuxet förband. Företrädarna voro dock av helt olika slag. Kempff, vars porträtt på mässen är ett av de bästa och mest karaktäristiska, var en blid och vänlig man, som alltid tänkte först och talade sen, och aldrig utsatte någon för offentliga chikan. Först långt efteråt har jag insett vilken utomordentlig diplomatisk tillgång han måste ha utgjort för landets så länge svårt försummade underrättelsetjänst. (Se Carlgren: Svensk underrättelsetjänst 1939-1945). Kempff bemödade sig särskilt om att allt skulle vara snyggt och prydligt, men överlät åt sina befälskåror att sköta utbildningen. Jag tror att det gick bra med sådana kämpar som Hans von Koch, Tjockan Linnman, Linderoth och Nils Hägg. Fältförbanden hade alltid skött sig själva och fredsutbildningen bedrevs där det passade bäst, i Visby eller Blåhäll. Med alla dessa särpräglade befäls personer, aktiva som reservare, arbetande efter eget huvud och vitt skilda rutiner, blev nog enhetligheten stundom lidande. När Carpelan hösten 1943 på mässen tog emot den samlade officerskåren inträffade mycket riktigt en katastrof. Stabschefen, Tönnes von Zewigbergk (nyttillkomna kadetter fingo alltid till uppgift att stava till namnet) hade glömt att anbefalla enhetlig klädsel, och resultatet blev därefter. Attila, kolett, m/23, m/39, långbyxor, ridbyxor, fältbyxor, lågskor, marschskor, och stövlar av div kulörer. Tillåtna och otillåtna kombinationer så långt uppfinningsförmågan räckte — och det var långt. Carpelan med adjutant kom in, mottog avlämningen, lät blicken långsamt svepa över klädprakten, öppnade munnen just så mycket som behövdes och sade ungefär: ”Man lär skola ta seden dit man kommer. Det avser jag inte att göra. God middag mina herrar.” Därefter rådde en tid viss förstämning, men Carpelan visade sig ju snart vara en rakryggad och rättvis man, och vi skildes efter alldeles för kort tid med saknad ifrån honom. På försommaren var jag eoff på ett fältbatteri, som sysselsatte sig med fältarbeten i ”Lärbrölinjen”. Vi lågo i bivack i en vacker dunge söder om Rute kyrka och byggde en fast bpl någon kilometer därifrån. Jag befann mig som chef för ungefär halva batteriet (en arbetsomgång) när kårchefen ensam med sin bilförare oanmäld anlände. Arbetsplatsen måste ha tett sig ungefär som på en teckning av Erik Olsson, Sanda. Svettiga och flitiga soldater av varierande ålder strömmade fram och åter med mystiska bördor. Borrare borrhade i sina gropar (vi hade ej tilldelats några motorspett), och sprängare förflyttade sig med värdig min från värn till värn. Alla buro sina uniformsmössor, och själv var jag reglementsenligt uniformerad. En liten gosse, (c:a 5 år) från trakten hade slutit sig till arbetsstyrkan och umgicks flitigt, mot tänkbara faror bevakad av alla. Efter någon halvtimmes lyckligt genomförd orientering frågade Carpelan plötsligt: ”Är det fänrikens barn?” Vid mitt avmätta förnekande insåg han situationens lätta komik och brast till min förvåning ut i ett varmt och gott leende. Med sådant var han annars sparsam. Jag har alltid funnit mig väl med reserverade chefer. Bert Carpelan fyllde därvidlag alla rimliga anspråk. Gunnar Hodder (kurs 25) och Tjockan Linnman (kurs 26) hade rykte om sig att ha varit A 7:s genom tiderna livaktigaste fänrikar. En vacker sommarsöndag tillbragte de morgonen med eftersläckning på Burmeisters uteservering. På den tiden härskade åtminstone ögonskenlig ordning och reda i restauranglivet, varför man med allvarlig min stängde näringsställena under högmässotid. Så skedde ock denna morgon på Bur, men med det tillägget att Hodder och Tjockan hänvisande till en genomliden natt fingo tillstånd att i all stillhet vila ut innanför den stängda porten. När denna så småningom åter slogs upp, hade emellertid ingen haft hjärta att återkalla de två krigarna till medvetande, varför de andligt vederkvickta kyrkobesökarna vid sin återkomst till Bur kunde fagna sig åt åsynen av tvenne attilaklädda A 7-fänrikar, fridfullt sovande på gräsmattan. Tjockan bättrade sig egentligen aldrig, under det att Hodder tidigt blev grymt allvarlig och aldrig släppte mätplaner eller reglementen ifrån sig. Förgäves och med ganska grova medel sökte Tjockan i sin kamrat åter ingjuta den gamla andan. Dessa båda råkade jag första gången våren 1943, då jag enda gången i mitt liv någon längre period placerades som troppchef på ett fredsutbildningsbatteri. Utbildningsdivisionen förlades med eldledningsutbildning under Hodder i Visby, och resten med Tjockan som extremt självsvåldig chef i Blåhäll. Tjockan, som var begåvad men ganska lat, kunde mobilisera en oanad energi för att genomföra absolut förbjudna arrangemang, i all synnerhet om han därmed kunde förarga Hodder. Men när han en gång satte tvenne arbetsvägrande samvetsömma på vatten och bröd efter att ha beordrat adjutanten, Erik Alin, att fråntaga dem deras bestick, då härsknade till och med den behärskade Curt Kempff till. Vissa kortare perioder

organiserades divisionen om på två reducerade fyrpjäsbatterier, som övade och sköto var för sig. När Tjockan då inspekterade sitt batteri i någon lämplig bpl och fått rapport om eldberedskap, kunde han till battoff fasa beordra Alin: "Sergeant, dela ut ammunitionen." Varpå Alin ur skuffen halade fram en granatkartesch per pjäs. Pjäsvis eld kommenderades mot någon lämplig strandkant och det var lyckligast för battoff om parallellställningnen visade sig korrekt. Vid ett tillfälle beordrades på kårorder att försvaret av kasernområdet skulle övas och kontrolleras. Hodder försvarade, och Tjockan anföll med Blåhällsstyrkan. Hodder skrev och planerade för allt han var värd. Kasernvakten var förvandlad till en motti, och en strategisk reserv lämpligt placerad. Men Tjockan, som inte besvärades av skrupler eller taktiska doktriner, visste på råd. Omedelbart norr om Valdemarskorset fanns, bortglömd av alla, i kasernstaketet en gammal grind, som aldrig användes. Furiren Stig Lätt med några kraftiga gossar, alla i civila arbetskläder och dragande en cykelkärra med diverse redskap, närmade sig norrifrån grinden. Denna var dubbel och på mitten ordentligt låst med grov kätting. Gångjärnen voro emellertid osäkrade, och de båda grindhalvorna lyftes lätt av några starka män med spett. Hela sjoket vältes inåt och anfallsstyrkan, som på skumma vägar och i mindre grupper intagit lämpliga positioner, körde på ett par minuter nästa ostört in och spred sig över de förlamade försvararna. Bo Eriksson, då aspirant och entusiasmerad av Tjockans galanta planering och ledning, kom på kaserngården ifatt den sig våldsamt värjande Hodder, slog utan krusiduller omkull honom, och satte sig på sitt svärjande byte. Hodder lovade vid sin mätplan och allt annat heligt att Bosse aldrig skulle kommenderas till KS, men så blev det ju i alla fall. Båda kombattanterna äro nu borta och ha förhoppningsvis försonats. Mycket mer finnes att berätta om både Hodder och Tjockan. Axel Hullberg. Vid den tiden, som Skriften säger, funnos av för mig obekant anledning (måhända elevernas grundkunskaper) en ettårig och en tvåårig utbildning till tygofficer. Axel tillfrågades av kårchefen om han (Axel) skulle vilja gå ettårskursen och svarade mycket typiskt: "Ja, överste, men under den bestämda förutsättningen att jag aldrig blir tygofficer." Axel kommenderades, avnjöt kursen, tillverkade sin egen studsare och placerades naturligtvis omedelbart som tygofficer. Omedelbart efter Axels tillträde skärptes beredskapen och fältförbanden ropade efter motorfordon, varför förråden länsades. Men även personalen i depån måste ju kunna förflyttas. Till den änden gick Axel ned till Folke Alyhr och började förhandla om förhyrning av 200 cyklar. Gällande reglemente tillät ej köp. Kontrakt skrevs om förhyrning till ett visst belopp/månad. Axel påpekade att han efter ett antal månader med ränta skulle ha betalat cyklarnas fulla värde, varför de då borde tillfalla Kronan. Folke ansåg resonemanget invändningsfritt, och kontraktet kompletterades. Artilleristerna cyklade och allt var frid och fröjd. Efter den i kontraktet stipulerade tidrymden skrev Axel i sin bokföring: "Tagit till uppbörd 200 cyklar." Redovisningen nådde i sinom tid KATF, som råkade i våldsamt uppror och sände ned en kommission för att utreda det förskräckliga, som hänt i Visby. Axel fick en skrapa, och cyklarna skulle omedelbart försäljas. Så skedde genom en affär med Alyhrs. Några månader senare skärptes beredskapen ånyo. Cyklar erfordrades på depån, och Axel tågade ned till Folke för att förhöra sig om möjligheten till förhyrning av Kronans cyklar. Det skulle gå fint, förklarade Folke. Ett litet kruz förefanns emellertid. Under mellantiden hade Kristidskommissionen lagt rabarber på allt cykelgummi, så det finge Axel nu skaffa själv.

Tack för ordet

Thomas von Rosen

H.M.K SKJUTPRIS - A 7-SEGER SÄKRAD PÅ FÖRHAND

C A 7 kunde vid årets pokalskjutning avslappnat följa föreställningen då båda finalisterna var gotlandsartillerister. Pokalskjutningen, som genomförs vid KHS T Art d v s kaptenskursen, är en tävling mellan eleverna vid kursen i eldledningstjänst. Första tävlingsmomentet är uttagningen där alla elever under en dag genomförs olika eldledningsmoment såsom AK-tåg, avståndsbedömning, kartläsning samt ifyllande av DART-format. Av 33 elever tas de 8 bästa ut till kvartsfinal. Samtliga fyra elever från A 7 gick vidare, förutom undertecknad så var vi Lt I Malm, M Zander och P Mattsson. Kvartsfinalen genomförs som en avskjutning i e-simulator och de fyra främsta går vidare till semifinal, som även den genomförs i e-simulatoren. Av oss fyra gick tyvärr bara två vidare från kvartsfinalen till semifinalen. Då samtliga fyra semifinalister genomfört sin skjutning så följde en lång väntan medan juryn gick igenom verkan i målet, tidsåtgång och teknisk riktighet.

När juryn väl lämnat sitt utlåtande stod det klart: Segern till A 7 oavsett hur det går i finalen! Finalskjutningen genomfördes mitt under fördelningsunderstödsövningen i Villingsberg 05-14. Vid slantsinglingen så vann undertecknad och valde att börja skjuta. Vi fick reda på att vi skulle möta upp en signalist som skulle ta oss fram till skyttekompanichefen som tyvärr blivit av med sin kompartchef.

Signalisterna mötte upp och visade vägen fram till kompanichefen. Väl framme på oplatsen så genomförde kompanichefen en kort orientering samt en ordergivning. Ordern till e-gruppchefen var: - "Nedkämpa fi på höjden, beredd nedhålla fienden vid mörka skogen!" Vi valde att lösa uppgifterna på olika sätt, målangivning med absoluta koordinater samt målangivning med relativa koordinater, där det senare skulle visa sig vara det bättre. När nedkämpauppgiften var löst och nedhållauppgiften påbörjad så öppnade plöstligt en fientlig stridsvagn eld mot våra ställningar. Kompanichefens order var självklar: "Avbryt pågående skjutning, nedkämpa den fientliga stridsvagnen!" Då den uppgiften var löst så bröts momentet och juryn, bestående av övlt Hugo Nystrand A 3, mj Mats Kvarnberg A 7, och kn Anders Ramberg A 3, sammanträdde för att utse vinnaren av oss. Då jag följt Isaks skjutning från åskådarpåplats så visste jag direkt hur utgången av juryns diskussion skulle bli. Inför publiken, som bl a bestod av hela KHS T Art samt hela A 7 regementsstab fick Isak Malm motta "Kungakannen" ur C ArtSS överste Roland Ekenbergs hand. Därefter följde den sedvanliga uppspikningen av segertavlan, för övrigt den första på Villingsberg, eftersom tävlingen genomförts i Älvdalen tidigare. Tavlan kommer nu och för alltid att vittna om denna seger. Segern firades senare på kvällen på Prästeruds herrgård där C A 7 bjöd på middag för samtliga A 7:are.

Jag gratulerar Isak till segern!
Anders Carp

ATT ÖVERLEVA SOM INSTRUKTÖR

EN BERÄTTELSE FRÅN 0293

Allting började 1992....

Sedan jag upprepade tillfällena sökt kursen 0293, instruktörskurs i överlevnad, fick jag efter 1996 års överlevnadsövning med KB erbjudande om att gå kursen då Per Mattsson eventuellt skulle försvinna under ett antal år. Glädje!

Med spänd förväntan anlände jag till K 3 där vi möttes av legenden Lars Fält och Co. Efter våra behov vad avsåg kost och logi var tillgodosedda så började utbildningen. Själva basen för Forsvarsmaktens Överlevnadsskola är Granvik 3 mil norr om Karlsborg där närheten till Tiveden gör platsen idealisk för just överlevnadsverksamhet.

Utbildningen grundar sig fortfarande i stort sett på det material som finns beskrivet i överlevnadsboken varför jag inte kommer att gå djupare in på den teoretiska utbildningen utan koncentrera berättandet till godbitarna som utgjordes av fångförhørsövningen, tillämpningsdelen, sommar- respektive vinterdelen samt i viss mån bastun Ivan. Det var med stor bävan som jag satte mig ner på genomgången inför flykt- och fånghörhørsövningen då min erfarenhet från den tolvtimmars dito som genomfördes på Karlberg var extremt jobbig för ryggen vilket tvingade flera av avdelningskamraterna att bryta.

Hur skulle det då bli att stå upp i tjugofyra timmar?!

Kursen har i viss mån förändrats och det tidigare öknamnet, ”gräsätarkursen”, är inte längre tillämpligt utan nu har huvudinnehållet präglats av det engelska begreppet SERE, Survival, Evasion, Resistans and Escape. Det innebär att tyngdpunkten ligger på flykt och att undgå upptäckt d v s ett mer militärt scenario än vad som tidigare har varit gällande. Huvudsaklig kost i form av växter är inte längre, sedan Stefan Källman fil. Dr. lämnat Överlevnadsskolan, något som betonas. Västerna ses numera endast som bukfylla för att hålla igång magen intill dess att det finns vanlig mat att tillgå. Detta för att undvika att magen protesterar och därmed förlora det näringstillskott man så väl behöver.

SERE, är det som är minnesordet för att bemästra en militär överlevnadssituation! Det var väl också lärdomen efter flykt- och fånghörhørsövningen. Bli inte tillfångatagen!

Vi lastades in i minimibussar efter genomgång av säkerhets- och övningsbestämmelser och transporterades till den plats varifrån vi skulle påbörja vår flykt.

I min grupp hade jag Jon Haugli från Norge och Peter Winroth från FJS. Efter tre kilometers marsch nådde vi fram till Tidan. Haugli skickades fram, som spejare, till en plats varifrån han kunde observera upp- respektive nedströms medan Winroth och jag strippade, stoppade ner grejorna i säcken samt gjorde oss beredda att simma över. I det här ögonblicket av koncentration och spänning infann sig ett lugn över hela situationen där vi stod vid stranden och såg det spegelblanka vattnet sakta röra sig förbi i fåran, solens sista ljus snuddade vid trädkropparna på motsatta stranden. Magiskt! Klartecken från Haugli! Jag var först ner i vattnet, försiktigt provande vad som bar under ytan, rädd om säcken så att den inte skulle få några revor, med inläckning som följd. Ner i vattnet! Första bensparkarna för att få fart! Utan att plaska! Vi klarade att ta oss till vår ”rendez-vous” utan att bli tillfångatagna eller observerade under förflyttningen av de patruller som var utplacerade längs Tidan. Andra grupper slapp undan med blott en hårsman efter lite hjälp från den vänligt inställda civilbefolkningen.

Under natten fortsatte marschen i ett raskt tempo till dess att ljuset inte längre täckte till för kartläsning. Vi gick då i marschbas till dess att gryningsljuset möjliggjorde finorientering till mötesplatsen. Vi mötte motståndsmannen och blev anvisade till ny plats där vi antog att tillfångatagandet skulle ske och friheten vi upplevt under marschen på vägen dit skulle vara ett minne blott, om ens det.

”- Det är en fångförhørsövning! Flykt är förbjuden!” Övningen börjar och vi förs efter visitation bort mot fällan där klassikern ”Arbetarbröder” hörs. This is it.....

Vad har jag då att berätta om från fångdelen!

Vi satt och stod i så kallade stresspositioner vilka var förbannat jobbiga att sitta i men samtidigt sparade det på ryggen jämfört med att stå rakt upp och ner. Stresspositionerna tilldelades mig efter första und-förhöret och jag växladades var ungefär var 40:e minut från en position till en annan i resterande 18 timmar av totalt 21 timmar.

Förhören var av varierande kvalitet men det som jag minns bäst är det där jag, med huvan fortfarande på, hängdes upp i en bjälke och frågades ut. Då jag inte svarade så slogs jag över rygg och nacke med ett rep. Det var dock en "härlig" upplevelse att få lite mänsklig kontakt igen. Låt er inte skrämmas av de sjuka föreställningar om vad som är trevligt under denna typ av övning. Det våld jag och övriga utsattes för är naturligtvis inte något som förekommer

under övningar på A 7. Det är trots allt sporrande att få lite stryk samtidigt som det är mer verklighetstroget. Ytterligare fördelar med våld för mig som är övad är att dvalan och tristessen som är det mest dominerande bryts av för ett ögonblick.

"- Övningen avbryts! Huva av!" Vilken fantastisk upplevelse att få höra dessa ord, ta av sig huvan och se det rum jag stått och gjort mig föreställningar om, vilka visade sig vara helt uppåt väggarna förstås. Vi åt lunch och därefter bar det av till Granvik med bastu, middag och traditionell debriefing in på småtimmarna. Bastun förresten! Den kallas för Ivan och född och uppvuxen i Sibirien där den tjänstgjort i 20 år innan den per lastbil transporterades hela vägen till Granvik där den nu tjänstgör som avancerad ljugarbänk intill Vätterns strand. Där tillbringade vi minst en timme om dagen med intensiv meditation.

Tillämpningsdelen

Den tillämpade delen ägde rum NO om Gävle närmare bestämt i det område som efter Tjernobylyolucky kan var bland de områden i Sverige som hade de högsta halterna av cesium. Detta hade gjort att området varit befriat från mänsklig närvaro under tio år och nu blivit bortglömt som friluftsområde. Detta har i sin tur medfört att djurlivet är rikt. Det är numera inte belagd med några farliga halter enligt Lars Fält.

Vi släpptes av på, klassiskt sätt, ur buss efter diverse vilseledande manövrar. Vi hade dock ganska klart för oss var vi befann oss och kunde påbörja den sju mil långa marschen till marschmålet. De höjdpunkter som är värda att beskriva är den kallkälla som vi hittade efter att ha druckit det tjugofemgradiga vatten som stod till buds i bäckar och sjöar. Gudomligt! Vi drack oss otörstiga och fortsatte väl avkylda mot Åmot där nästa berättelse från marschen tilldrog sig.

En vacker sommarmorgon rör vi oss i utkanten av Åmot mot den stig som skall föra oss norrut. Vi passerar ett rött hus med vita knutar där vi ser morgonsolen bryta in genom köksdörren så att vi genom fönstret kan se att mor i huset är på väg ut på gården. Skydd!... Klartecken! Vi fortsätter runt hörnet och får se att där sitter ett par och njuter av denna underbara morgon med kaffe, saft och ett, som jag minns det nu, enormt fat med bullar och kakor.

Diskussionen gick vild efter denna händelse, hade Lars Fält planerat detta för att knäcka oss ytterligare!? Det tål att tilläggas att man blir paranoid efter två veckor i Karlsborg. På mötesplatsen, som vi nådde efter c:a tjugo timmars marsch, väntade Lars Fält, C FIÖC Öv Josephsson samt dr Boman. Dessa skulle tillsammans med veterinären Börje Nilsson förgylla vår tillvaro i Hälsingeskogarna under de kommande fyra dygnet. Efter en kort marsch på 7 km nådde vi basen som iordningställdes relativt kvickt, då vi hittat en stor sten som skulle fungera bra som reflektor, och det var bara att flytta in! Verksamheten gick ut på att överleva! Vilket innebar att vi fiskade, plockade bär och drack vatten.

Det slog under övningen att våra förfäder inte kan ha lidit av några stressymtom då vi under tillämpningsdelen kom, vad jag tror, den verklighet som de människor som stenåldersmänniskan levde i. Då ingen av oss kände sig obekvämd med situationen så kunde vi under vissa stunder uppleva det som väldigt avkopplande. Med detta menar jag inte att det är något familjealternativ inför semestern. De flesta av oss vet ju vilka förvecklingar som kan uppkomma utan att vi befinner oss i en situation där vi saknar de vardagliga bekvämligheterna, se filmen "Vi hade i alla fall tur med vädret..."

Det avgörande faktum att denna "kärva" situation kan verka avstressande är enligt min åsikt att vi hela

tiden har kontroll över situation då den till sin art är långt mindre komplicerad än vad vi upplever under en dag på jobbet. Där man själv inte kan kontrollera speciellt mycket av vad som sker. I urskogen är kontrollen över det lilla man har att göra total. Det lilla man har att göra kan sammanfattas som det första steget i Maslows behovstrapp. Vatten, föda och sömn samt i viss mån kamratskap i e. Fysisk och social trygghet. Det skulle visa sig att det önskemålet skulle minsann infrias med råge

Vinterdelen

Vinterdelen har tidigare varit berömd för att ha genomförts i Jukkasjärvi och det tillhörande ishotellet. Verksamheten har nu flyttat till en avknoppad verksamhet till ishotellet som huserar i Lappeasuando 60 km sydost om Kiruna. Följ vägen söderut mot Gällivare och sista vänster innan Kalixälven så är ni där. Vi inleder med en kopp kaffe innan vi spänner på oss skidorna och förflyttar oss till den anläggning, 3 km uppströms, som kommer att vara platsen för kommande utbildning och tillämpning. Vädret är ovanligt mildt, -8, och vi är många som är besvikna över att inte få känna det klassiska frusna snoret bita i näsborrarna Efter uppackning och inpackning i stugorna, storlek m/20 tält, så hälsades vi välkomna och veckan gick igenom noggrant. Därefter intogs en sen middag, igenom noggrant. Därefter intogs en sen middag. Eftersom vi under huvuddelen av kursen inte har speciellt gott om mat så äter vi då vi befinner oss under utbildning istället mycket god mat. Därför hade vi en kock som måste ha varit topplacerad i Sverige vad gäller husmanskost då det som bjöds denna kväll och fortsättningsvis var gudomligt gott.

Tyvärr var det nästan gematen bakom sig för att utan mat. Vi upplevde som gav mest. Själv tyckte till nästa gubbe, att man därmed var tvungen att Exempelvis blev man dels vad gäller risken för risken för desorientering. kom på mig själv med att stunden befinna sig i en stund vara på gränsen till

Eldhydda, notera den
Exempelvis vid insamman lätt för ivrig och hittar

nast dags att lämna den goda gå på ett dygn i ensamhet och nog alla att ensamygnet var det jag, trots att vi inte var så långt verkligen kände sig ensam och anpassa sitt agerande efter detta. mer försiktig vid förflyttningar olyckshändelser och dels p g a Tillfällena var åtskilliga då jag tänka på hur lätt det är att i ena kontrollerad situation för att nästa panik.

goda ordningen.....

lande av granriset till bädden blir bättre och bättre granar allt längre bort och till slut upptäcker man att vägen tillbaka tar en stund att finna. För att undvika detta skidade jag först upp en slinga till de granar som verkade tätast och påbörjade sedan insamlandet hel tiden åkandes i samma spår. Trött somnade jag vid 22-tiden och vaknade vid 9-tiden. Temperaturen hade då sjunkit till -25 och det nöp lite i kinderna. Sovsäcken fungerade utmärkt och jag var bara lite kall om benen. Då jag återställt min sovgröp mötte Anders Åhnberg, stf kurschef, upp och meddelade att vi skulle påbörja byggandet av vår snökoja. Denna finns beskriven i Handbok Överlevnad på sidorna 156-157. Efter att ha tillverkat högen lämnade vi den för att låta den frysa till och skidade hem för att inta middag.

Efter två dagarsutbildningen skidade vi ut på fredagen för att påbörja utgrävningen av snökojan där vi skulle tillbringa första två dygnen. Kvällen kom och temperaturen sjönk raskt från -25 till -33 och kände av att fötterna började domna bort vilket gjorde mig orolig så jag bestämde mig för att krypa ner och koja då allt var klart inför morgondagen. Dessutom fanns det inget vidare uteliv just där vi befann oss. Sov otroligt gott och kojans fyllde sin funktion fantastiskt bra. Vi hade -10 i kojans då utomhustemperaturen var -35. Vi begav oss av för att fiska på morgonen vid en sjö c:a 10 km bort. Det visade sig att den vila vi hade räknat med vid sjön uteblev då det tog rejält på krafterna att för hand borra tre hål i 70 cm (!) is. Totalt borrhade vi inom kursen 12 hål och när vi sedan vittjade hade *en* fisk fastnat på kroken. Då Mats Mellberg, 3. YA. fl och jag återkom från fisket hade Steinar Dahl, Norge samlat ved för kvällen. Efter fiske, skidmarsch och vedsamling var krafterna slut och vi började göra oss klara för sängen. Precis när vi hade lagt oss kom Lars Fält skidande med en ripa. Det var bara att krångla sig ur kojans, utan att riva ner alltför mycket snö och göra upp eld för att koka ripan. Rekommenderas! Särskilt hjärtat ansåg vi vara e delikatess. Värmejackan måste jag säga kom väl till pass då jag stod stilla och jag insåg vilket fantastiskt uniformssystem vi har. Den svaga länken skulle då vara kängorna. De flesta av kursdeltagarna hade Nokias filtstövlar eller Jörnkängan och trots att jag hade slarvat med att byta filtsula så klarade sig mina fötter bra. Detta trots att temperaturen under övningen aldrig var över -25. Vi skulle på tredje dygnet byta förläggning till en eldkoja

som kan liknas vid indianernas tipi eller samernas kåta. Beskriven på sidan 155 i Handbok Överlevnad. Vi fick välja vilken typ av säng som skulle användas. Antingen skulle vi tillverka sängar av stockar eller så bygga snöbänkar enligt principen från snökojan. Vi valde, av kraftbesparingsskäl, att bygga snöbänkar. Det blev verkligen marschmallowstämning kring elden den kvällen när vi dessutom fick en ripa att smaska på. Se omdöme ovan. Det visade sig att bänkarna blev aningen smala men vi sov gott trots att vi inte lyckades hålla elden vid liv. Att elda vid den här typen av kyla rymmer vissa problem dels på grund av det kallras som uppträder, speciellt på kvällen då temperaturen faller snabbt, och dels att vaden som är frusen först måste bli varm innan den brinner riktigt bra. En klar så kallad aha-upplevelse. Det var dags att vittja fisket och jag skidade iväg medan Mats och Steinar samlade ved, för denna natten skulle det brinna utav bara f-n. Hur fisket gick har jag redogjort för så vid återkomsten kunde vi konstatera att det nog inte är värt att ge sig på att fiska vid så pass låga temperaturer eller då isen är så tjock att du garanterat bränner dubbelt så mycket energi så du *eventuellt* kan erhålla.

Veterinären Börje Nilsson och Lars Fält kom ut med en fryst lax för att vi skulle få prova på att äta denna. Samtliga åt med stor aptit av laxen som intogs med te. Mc Freeze och Co R! Vi delade upp fisken på samtliga grupper och vi fick huvudet som på kvällen intogs tillsammans med buljongen. Mumma! Medvetna om att detta var sista natten så var stämningen på topp i hyddan men tröttheten tog återigen överhanden och vi beslutade oss för att krypa till kojs med en hygglig fart på elden. Vaknade och kände att det var lite kallt om benen. Beslutade mig för att servera Mats och Steinar frukost på sängen. Varmt vatten! Jag hoppade ur sovsäcken och innan jag fått på mig, de stelfrusna, kängorna kände jag hur fingrarna domnade bort och hur jag började huttra direkt. Letade snabbt upp lite bränsle för att få upp eld. Det gick inte! Jag kände mig nu så frusen om fötterna att jag blev rädd. Beslutet blev att snabbt få på skidorna för att ta en värmerunda. Jag åkte i en och en halv timmen innan jag fick upp värmen i fötterna!

På halva vägen mötte jag Eirik som var ute i samma ärende, så vi slog följe. Vid de korta stopp jag gjorde för att röra på tårna fanns det utrymme för lite naturupplevelser. Där stod jag i världens kyla och njöt av tystnaden samtidigt som solen sakta klättrade upp över trädkropparna. Absolut stilla! Fantastiskt! Det är en otrolig känsla att känna naturen så nära och hur respektingivande lite kall luft kan vara. När jag i Eiriks sällskap återvände till Mats och Steinar fick vi veta från en grupp som låg på höjden ovanför oss att de hade -39 hos sig. "Hur kallt har ni då här!" Det visade sig att vi hade -43! Wow! Glädjen över detta var inte att ta miste på. Vi hade verkligen tur med vädret!

Fält och Co anlände för att genomföra det obligatoriska "eldprovet", vilket innebär att kursdeltagarna skall ha fått eld med eldstålet inom en minut, i samband med "lunch". Därefter avbröts övningen och vi rev förläggningen och skidade mot stugorna och den väntande bastun. Då det fortfarande var -43 ute så var det vissa svårigheter att få varmare än 60 grader i bastun. Det oisolerade golvet frös snabbt till is efter det att vi hade tvättat oss. Det tillsammans med ett par öl gjorde det livsfarligt att förflytta sig till och från omklädningsrummet.

Vid middagen serverades vi laxsoppa med creme fraiche, älgfilé med råstekt potatis och till dessert morotskaka. Det smakade bra!. Efter detta genomfördes klassisk debriefing över en kopp kaffe.

Märken, foton och kniv utdelades och vi klämde och kände på dessa hela kvällen för att verkligen försäkra oss om att vi hade klarat det. Med visst vemod lämnade vi, morgonen efter, campen vid Kalixälvens strand och tog skotrarna ner till bilarna som skulle ta oss till flyget. Därmed var kursen avslutad och alla spända på hur återanpassningen till dagens informationssamhälle skulle avlöpa. Nu väntar det stora äventyret, att vidareutveckla kunskaperna och att utbilda andra.

Text och bild: Kn Jan Colldén

Pigg och fräsch efter tre dygn!

ÖVNING PÅ KVARN

Onsdagen den 15 april började Pansar/Mekövningen i Kvarn med en tidig rangering i Visby hamn. Vi (Svensson, Sundstrand, Andersson, Farinder, Olsson, Bendt och Wang) skulle spela bataljonsartilleriet, JA och JB. Med oss på resan hade vi två stycken tgb 1317 och en GW (Mercedesjeep). Tänk att så många var glada och stimmade omkring, fastän klockan bara var närmare 0600!

När vi anlände till Oxelösund stod det cirka 100 fordon och väntade på oss. Dessa skulle lastas, för att skeppas hem till Gotland. Fordonen lade ett ”rökbälte”, lika tät som dimman i Lützen.

Längs med vägen till Kvarn fick vi tillfälle att passera över en krigsbro, modell 200. Det var ungefär 10 sekunder av spänning, sedan var det över..... Efter en härlig fordonsmarsch på ungefär fyra timmar nådde vi slutmålet, Sågverksplan på Kvarn skjutfält. När vi hade utspisat middag, var det dags för rangering till övningsbataljon. Detta skedde i Mumindalen, där fick vi se både stridsvagn 121 och stridsfordon 90. En inte allt för vanlig syn för gotlänningar.

Följande dag fick jag, Olsson och Farinder göra oss hemmastadda i Urban-vagnarna. Med oss hade vi dom enormt exklusiva lunchpaketen. I dessa fanns att finna: Yoghurt, frukt, renklämma, skinkklämma, 3 dl mjölk och juice. Denna måltid var väldigt uppskattad, i jämförelse med guldburken, första dagarna...

Efter några dagar var man trött på renklämmor!

MekB 18 bjöd samtliga befäl och elever tillhörande brigaden på en buffé under lördagskvällen. Under söndagen genomförde övningsbataljonen återhämtning, då passade vi på att få en guidad tur i Linköping av Fredrik Andersson.

Under övningen så fick vi se vad ett regnigt vårväder kan ställa till med, sönderkörda vägar, blöta ängar och fastkörda fordon. Här var leoparden det fordon som körde snabbast, kom längst och satte sig djupast i lervällingen. Man kan hoppas att det inte är lika lerigt nästa gång, så kanske man slipper få höra att även stridsvagnsbärgaren måste bli bärgad.

*Vid tangentbordet
Mattias Bendt*

A 7 VÅRMIDDAG 1998

Vårmiddag med frågetecken för ”vår”, men med betoning på middag! Solen lyste på en klarblå himmel medan värmen lyste med sin frånvaro. - Precis så som det kan vara på Gotland i maj när våren helt plötsligt tar sig lite ledigt. Detta gjorde att samlingen i år skedde inomhus i ”VIP-matsalen” i Militärrestaurangen, den sedvanliga saluten, med ”02-an” fick dock även i år avnjutas utanför. Årets middag, som inleddes med lax med löjromsknöl fortsatte med kalvfilé och avrundades med björnbärsparfait på nötbotten, var mycket uppskattad.

Tal hölls bl a av C A 7 och sista chefen vid A 1, överste Christer Lidström, som var en av middagens inbjudna gäster. Ett av budskapen i Christer Lidströms tal var att ”alla föremål från Guds eget regemente, dvs A 1, inte skall ses som bara museiföremål utan de är att betrakta som bruksföremål och skall användas”. Så skedde också vid årets middag, där bl a silverbesticken från A 1 användes och ett annat exempel är dom kristallkronor som nu pryder sin plats både i trapphuset upp till MKG-mässen och på själva mässen. Under middagen avtackades i år Carl Pott, Ove Gardelius, Allan Olofsson, Leo Lövdahl och Leif Carlsson som alla fick motta A 7 bordsstandar, A 7 minnesplakett i guld, Ulf Göthmans litografi med motiv från Tofta skjutfält samt blommor. Carl Pott och Ove Gardelius mottog dessutom utmärkelsen för Nit och Redlighet (NOR), i form av varsin kristallskål, ur C A 7 hand. Åke Nordenhall tilldelades A 7 förtjänstmedalj för tjuo års tjänst vid A 7 och Bengt Svensson, numera A 3, erhöll A 7 förtjänstplakett i brons samt en A 7-mugg för sin tid vid A 7. Efter middagen följde kaffe med tillbehör på MKG-mässen som denna kväll var fylld till bristningsgränsen p g a ”deltagarrekord”, vi var 112 stycken i år! Detta fick till följd att den inledande valsen fick genomföras i två omgångar p g a dansgolvet storlek, omgång 1 med par där herrarnas efternamn började på A - L och andra omgången M - Ö. - Men finns det hjärterum så finns det..... Både värmen och stämningen var under denna kväll mycket hög och alla tycktes trivas ”i sann A 7-anda”.

Med dessa rader framför jag mitt och min hustru Evas tack till C A 7 för ytterligare en lyckad Vårmiddag.

Gunnar Trennestam

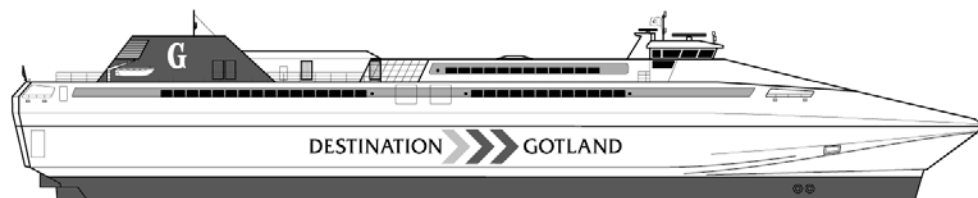
Mycket trångt, varmt och hög stämning, inte minst i ”Artillerirummet” runt baren

”Oss gamla personalchefer emellan....”, Allan Olofsson och Bengt-Olof Persson pratar minnen?

Två av kvällens inbjudna gäster, Christer Lidström (F d C A 1) till vänster och Jan-Eric Nilsson (VD för Gotlandsbolaget och Destination Gotland) i samspråk under "de nya" kristallkronorna på mässen

Ny höghastighetsfärja kommer att trafikera Gotland - fastlandet 1999

Rederi AB Gotland är i dag landets äldsta passagerarrederi. I drygt 130 år har tyngdpunkten i vår rederiverksamhet legat på färjetrafiken mellan Gotland och fastlandet. Under de två senaste decennierna har rederiet breddat verksamheten att omfatta även drift, produkttankers, management och utchartring av fartyg.

Rederi AB Gotland har tillsammans med Silja Line AB från och med 1998 ansvaret för linjesjöfarten mellan Gotland och fastlandet. Det nya bolaget har fått namnet Destination Gotland AB och ägs till sextio procent av Rederi AB Gotland. För att öka kapaciteten och korta restiden till och från ön, bygger vi ett höghastighetsfartyg med ett

skrov i stål och katalysatorer på samtliga motorer. Fartyget kommer att hyras ut till Destination Gotland. Restiden till Nynäshamn blir ca 2,5 timmar och till Oskarshamn ca två timmar. Med höghastighetsfartyg tar rederiet ytterligare ett steg in i 2000-talet. En målmedveten strategi där säkerhet, miljö och utveckling är ledande begrepp.

REDERI AB GOTLAND

Rederiaktiebolaget Gotland (Publ)
 Box 1104, S-621 22 Visby, Sweden
 Telefon: 0498-20 00 00. Telefax: 0498-21 27 93
 E-mail: rabg@gotlandsbolaget.se

Bild & Rederi, Visby

KB/PB:s FÖRSTA VECKA

- *Jaså? Det är det här man gör i lumpen?*

- *Japp!*

- *Hur lång tid brukar det ta?*

På logementet satt tio män och sydde fast en massa lappar på sina uniformer. På radion spelades "In The Army Now" om och om igen.

Det var mest sånt man fick göra första dagen. Efter frukosten uthämtning av persedlar, och naturligtvis, ett vapen. Första mötet med den över tio år gamla Ak 5:an blev dock kort den dagen. Patron ur och bums in i säkerhetsskåpet!

Sedan var det ju det här med hundratalet persedlar. "Vad är detta?", "Vad används denna till?", "En sån har inte jag fått", "Jag har fyra.", "Ska allt detta in i skåpet? Ha, du skämtar?"

Efter att ha sytt på en del märken enligt konstens alla regler var det dags för mat. Militärmaten var faktiskt inte så illa som det ryktats. "Bättre än skolmaten" sade en del. Efter att ha sytt på lite mer märken och putsat kängorna var det dags att försöka somna till den ständigt spelade "In The Army Now". Det tog en bra stund att somna. Nån långvarig och god sömn blev det inte heller. Klockan två springer gamla KB in i gasmasker och väcker oss. Kan ni gissa vilken låt som spelades? - Uppställning i skor och fylls i korridoren! försöker de skrika genom gasmaskerna. För de som tror att de bara kan skita i det och somna om kan jag säga att det är svårt att sova med en KB som slår på plåtskåp. Efter armhävningar, sit ups och lite spring upp och ner i trappan sover man däremot gott!

Andra dagen var det dags för den rutinmässiga foto-graferingen och hörseltestet. Ett evigt isärplockande och hopsättande av Ak 5:an hann vi också med, samt lite exercis. Tredje dagen var det dags för avlämningen. Både dagelev och logementschef sade fel och hakade sig men annars gick det bra. Sen var det det här med att säga "God morgon Kapten!" i takt. Det blev mest ett sömningt surr.

Vad som slog oss var att de första dagarna hade gått mycket snabbt. Man kom in i vanorna ganska fort och det kändes som man hade varit där längre än vad man egentligen hade varit. Nästa dag skulle vi ut i fält. Vi hade lite delade känslor om att gå ut i fält. En del sa "Kul!" medan andra sa "Blääh". Efter att gamla KB hade hjälpt oss packa ryggsäcken och stridsbälte (också det efter en massa konstiga regler) så skulle vi återigen lägga oss i sängen och försöka somna. Med vetskapen om att vid uppstigning på morgonen gå ut i fält direkt efter frukosten var det återigen svårt att somna.

Skoskaven lät inte vänta på sig, trots det, så var det ganska muntert gäng som knallade på och lärde sig vad en "igelkott" var. Väl framme var det dags för att slå upp tältet. 10 gånger! Vi slog upp tältet och tog ner det tills vi kunde det. Sen var det det här med militärmaten. Nu var den kanske inte lika berömd när den tog form av guldburkar och frystorkat från 1992. Men man var konstant hungrig så man åt det man blev tilldelad. Under de följande tre dagarna i fält fick vi lära oss allt emellan att gräva skyddsvärn, sitta eldpost, ta skydd, orientering, stå vakt samt ljud- och ljusdisciplin. Den tredje dagen började en allmän trötthet breda ut sig. Fjärde dagen var alla glada att vi skulle hem. Under hemvägen protesterade trötta fötter efter tre dagar i fält. När man kom hem, till det nu så kära logementet med mjuka sängar, låste man in vapnet och gick direkt till matsalen. Man kände sig lite som en "sanitär olägenhet" skitig som man var. Det var inga småportioner man åt kan jag lova! Sen kom den första veckans absoluta höjdpunkt! Efter att ha ätit sig mätt på god mat (jämfört med guldburk i alla fall), duscha av sig all skit och sätta sig i bastun med godis och lättöl.

Skrivet av KB-E Randell

A 7 - ett "hundramiljonersföretag"

Försvarsmakten kostar årligen knappt 42 Miljarder kronor (1997). Anpassning till omvärldsläget och rådande hotbild har gjort att försvarsmaktens resurser har minskat under de senaste åren. Här följer en redovisning av försvarsmaktens andel av BNP under de senaste 20 åren:

1975/76	3,1 %
1980/81	3,0 %
1985/86	2,6 %
1990/91	2,6 %
1995/96	2,3 %

Efter det senaste försvarsbeslutet (FB 96), så är C MKG ansvarig för produktionen av alla Gotlandsförband (undantaget F 16 G). För att lösa denna uppgift tilldelas C MKG c:a 500 miljoner kronor årligen, varav A 7:s andel utgör c:a 100 miljoner kronor. A 7 har till uppgift att upprätthålla krigsdugligheten (KDU) dels vid Artilleriregementet (stab, ledningskomp och 2 haubbat 15,5 F), samt vid de artilleridelar som ingår i MekB 18 (en haubbat 15,5 F och 4 st haubkomp 10,5 cm). Därutöver har A 7 till uppgift att svara för drift, underhåll och utveckling av befintliga skjutfält och utbildningsanordningar. Detta genomförs vid Driftserviceavdelningen (DSA). Resurserna fördelas inom A 7 på följande sätt:

Personalkostnader (löner, pensioner, RO-avtalet, utbildning, resor)	33 miljoner
Vplkostnader (dagersättning, mat, resor)	17 miljoner
Ammunition	10 miljoner
Materiel och fordonskostnader	5 miljoner
Hyra (lokaler och anläggningar hyrs av Fortverket)	13 miljoner
Tjänster som köps av Underhållsgruppen (sjukvård, administra tjänster, tekniskt stöd etc)	15 miljoner
DSA (inkl personalkostnader och hyra)	7 miljoner

Kjell Jonsson
Ekonomichef

Vi värnar om Din ekonomi

**Kvalificerad rådgivning inom skatter och redovisning.
Av Revisorsnämnden godkända revisorer.**

Från jordbruk till vindkraft.

Vi arbetar över hela Gotland med kontor i Havdhem för södra stridsgruppen och i Visby för A 7, brigad och luftvärn.

Kapten Nylund med besättning önskar Er välkomna som kunder eller till en pratstund när striden så medger.

**Havdhem
0498-48 13 45**

**Visby
0498-28 40 02**

Paap Reeder

Ny A 7:are

Tyvärr har det blivit så att de flesta av oss YO idag sysslar med att lägga ned och att reducera. Jag har den yppersta förmånen att ha funnit en stig åt andra hållet. Jag deltar i ett gäng som funderar, projekterar, kostnadsberäknar, köper in, kallar in och utbildar mot ett mycket högt KDU. Mycket ovanliga militära ord och verksamheter i dessa dagar.

Mina arbetsuppgifter är knutna till TAKSIS. Ordet uttytt står för: Taktisk Signalspaning. Detta är en verksamhet som kraftigt svällt ut efter de senaste försvarsbesluten. Syftet är att för politikerna, redan i fred, bygga upp det initiala alarmsystemet att ta till, för att i rättan tid kunna dra i snöret, för idag tre års återtagning. Förbanden skall vara klara att gå in i KRO 2000-12 och jag går i 55+ 01-09. Till vardags är C A 7 min andlige chef, lönen får jag från StabSbS och uppgifterna från en av oss många känd Leif Tyrfelt. Skrivbordet har jag vid FRA på Lovön, d v s ganska nära mitt lilla hus i Bromma. Min karriär började som fänrik vid A 1 1970 och den kommer att avslutas - tillsammans med många andra A 1-kamrater - vid A 7. Ett artilleriregemente som gjort en alldeles utmärkt insats och bjudit på sig självt för att vi fastlandsartillerister från Guds eget, i nödens stund kunnat finna en mental och utvecklande tillflyktsort att komma till och söka trygghet i. Det tackar jag särskilt för. Vid en alldeles särskild ceremoni hemma i Bromma byttes - under överinseende av hustru Ingrid och två rovdjur som dagligen sätter i sig stora mängder Whiskas kattmat - granatmattorna från blåa till gröna. Jag bestämde mig, under en svår stund, för att inte behålla de blå under de gröna utan gjorde precis som mina föräldrar fick göra 1944, efter en båtfärd över Östersjön: lämna det gamla och börja om på nytt och det med hull och hår. *Mål på lång sikt:* att få ihop till amorteringar och räntor efter 55+. *Mål på kortare sikt* är att lägga undan så mycket att Ingrid och jag kan ta oss ut till Er Gotlandsartillerister och delta i exvis regementets årliga högtidsmiddag.

*Hälsningar från fastlandet
Paap Reeder*

Visby Återvinning AB

Österbyväg 23

Box 1051, 621 21 Visby

Tel 0498-21 40 88, 21 50 88

Telefax 0498-21 31 88

Störst på Gotland inom återvinning av järn- o. metallskrot, blybatterier
Brett sortiment av handelsjärn, ex.vis stångstål, balk, plåt, rör, armering.
Försäljning av gas och gasol.

Hjärtligt välkomna in på ett besök!

VISBORGSSLÄTTS LIV- GRENADJÄRKLUBB BILDAD

1998-04-07 bildades Livgrenadjärklubben vid Visborgsslätt. Detta är en klubb som har sina rötter i Livgrenadjärregementets traditioner (I 4 Linköping). Klubbens syfte är att vårda regementets 450-åriga traditioner samt att stötta tillkommande grenadjärer inom Visborgsslätt. För närvarande finns det fem medlemmar.

På bilden syns fr vänster: Stefan Andersson, Conny Carlsson, K-G Johansson, ej med på bild Peter Carlberg, H-O Karlsson.

Conny Carlsson arbetar under A 7:s flagg vid DSA och K-G Johansson presenterade sig själv i förra numret av Gotlandsartilleristen.

En snapsvisa för sommaren

I stället för en gammal historia blir inslaget i detta nummer en snapsvisa med anknytning till Gotland i form av melodin. Skål och en trevlig sommar önskar redaktör Trennestam med besättning!

Den baddräktstid nu kommer

(Mel: "Den blomstertid nu kommer".)

Den baddräktstid nu gäller
när magen är för stor
då valkar bara väller
och celluiter gror
Generande behåring
lyfts fram i solens ljus
nej stranden verkar boring
- vi stannar inomhus!

Dom krav som sommar 'n ställer
förstör vår ledighet
Vi stitter där och gnäller
"Men fy vad jag är fet"
Fast vem vill motionera
När man kan sitta still?
Så låt oss revoltera
- vi tar en nubbe till!

Gotlands Flygmuseum

Sveriges Östligaste flygmuseum
Gamla flygplatsen med terminalbyggnad
och Hangar från tidigt 40-tal
Över 20 olika flygplanstyper motorer m.m.

Under juli månad finns det möjlighet att flyga DC-3 över Gotland från museets terminal.

VÄLKOMMEN MED ETT BESÖK
ÖPPET VARJE DAG 12.00-19.00

Gör ett besök på Kafé Silvervingen 8.00-19.00

Även konferensarrangemang offererar vi

Adress: Hangarvägen 2 Visby
Telefon: 0498-210405

GOTLAND AIRSHOW

Sveriges Största
Flygshow -98

Från Charles Lindberghs Spirit of St Louis till JA 37 Viggen

SAAB B-17, J29 Tunnan, P51 Mustang, SK 60 saffir, JA 37 Viggen, Tumme Lisa, SK 61 Bulldog, J28 Vampire, G164 A, AN-2 Wingwalking Aircraft G164 A, 4-grupp AJS 37 Viggen, Eleriot, Rote J34 Hawker Hunter, Yak-52, Tiger Moth SK11, Pitts S2B mm.

Ett Arrangemang av Gotlands Flygmuseum i samarbete med Gotlands Flyghistoriska Förening. Speaker: Lennart Berns

VISBY FLYGFÄLT

Lördag & Söndag 11-12 Juli 1998

För info: Tel: 0498-210405 Fax: 0498-210470 Web: www.goff.se

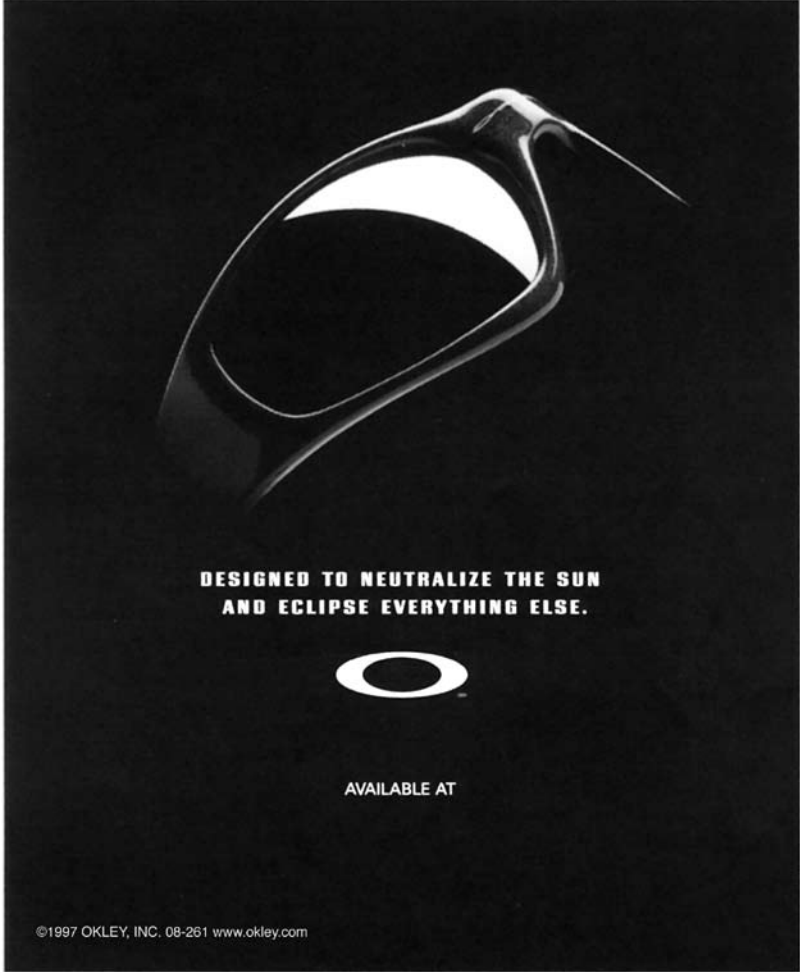

ALLT I BYGGMATERIAL
SNICKEN

Visby
Box 1018
621 21 VISBY
0498-21 60 75

Gotlandsflis AB

Klintehamn
Industriområde
620 20 KLINTEHAMN
0498-24 14 60

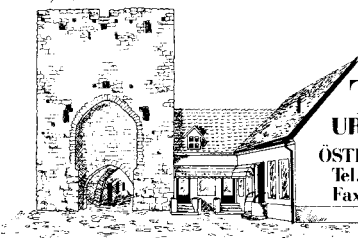

DESIGNED TO NEUTRALIZE THE SUN
AND ECLIPSE EVERYTHING ELSE.

AVAILABLE AT

©1997 OKLEY, INC. 08-261 www.okley.com

TELLS
UR & OPTIK AB
ÖSTERPORT - VISBY
Tel. 0498 - 27 12 00
Fax 0498 - 21 30 01

 Klockmäster **DIN optiker**

VÄXTHUSET

Linds AB-Terra Nova

0498-27 77 33, 27 77 31

 BLOMGRAM **interflora**

 Gröna Ringen
MÅNDET I TRÄSKÅN

- Krukväxter, snittblommor
- Vackra binderier
- Plantskoleväxter -
vår, sommar, höst

ÖPPETTIDER: Vardagar 9-19
Lörd.-söndagar 9-17

SOMMARTIDER: 1/7-31/8
Vardagar 9-18
Lörd.-söndagar 9-15

STOPPAS BARA **AV MINOR!**

NYA PATROL GR FRÅN 31 5.000:- Fantastiska terräng-egenskaper, otroligt komfortabel och med slitstark 6-cylindrig turbodiesel. "Det krävs minor för att stoppa den" (*tidningen 4 Wheel Drive*).

www.nissan.se

Bränsleförbrukning blandad körning 11,2 l/100 km. Miljöklass 3.

3 ÅRS NYBILSGARANTI!

ALYHRS

Östercentrum, Visby • Tel. 21 07 19

DET FÄRGSTARKA TRYCKERIET!

- FÄRGREPRO • FÄRGTRYCK
- FÄRGUTSKRIFTER A3
- FÄRGKOPIERING A3
- FÄRGOVERHEAD • M.M.

Vi trycker och kopierar det mesta åt företag, myndigheter och föreningar.
Välkommen du också!

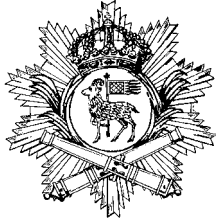
**Snabba
Tryck**

Cypressgatan 4, 621 58 Visby. Telefon 0498-21 10 11
Telefax 0498-213313. www.snabbtryck.se

A 7 KAMRATFÖRENING

Kamratföreningen bildades 1937 och har, efter ombildning 1994, idag ungefär 460 medlemmar, bosatta främst i Östergötland, Mälardalen och på Gotland.

Föreningen har bl a som mål att

- * vidmakthålla den kamratskap som värnplikten ofta skapar
- * förmedla kontakten vid framtida kamratträffar
- * orientera om och vidmakthålla kontakten med våra förband
- * vårda våra förbands traditioner
- * utse årsklassens bäste kamrat
- * ge ut Gotlandsartilleristen med två nummer per år

Styrelse

Ordförande:	Olle Bjurström	Revisorsuppleanter:	Marie-Louise Nilsson
Vice ordförande:	Rolf Larsson		Sven-Erik Larsson
Sekreterare:	Mats Runander	Suppleanter:	Klas-Göran Buskas
Kassör:	Sune Ronqvist		Sven-Ove Alfström
Ledamöter:	Allan Olofsson		Karl Lindström
	Tore Svensson		Agneta Pettersson
	Gunnar Trennestam		Lena Åman
	Rolf Hansson	Valberedning:	Leo Lövdahl (Samman-
	Bertil Nylund		kallande)
	Ove Ekedahl		Anders Nilsson
	Svenerik Johansson		
Revisorer:	Tommy Sjöli		
	Göthe Andersson		

Verksamhetsplan 1998

Högvakt	1998-08-09--15
Veteranlunch	1998-09-17
A 7 anhörigdagar	1998-10-10--11
Föreningsmöte	1998-11-10
Presstopp Gotlandsartilleristen nr 9	1998-11-13
Gotlandsartilleristen nr 9 ut	1998-12-10

Årsavgift: 40:-
Ständig medlem: 400:-
Anmälan sker på Postgirokonto 18 98 82 -4

Adress:
A 7 Kamratförening
Mats Runander
MKG
621 86 VISBY